

ตารางที่ 60 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน (ต่อ)

ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
ภาษาจีน				
ไม่มีความต้องการเลย	80.8	80.8	84.4	84.8
ต้องการน้อยที่สุด	0.4	0.7	1.4	2.2
ต้องการน้อย	4.0	3.3	6.5	5.4
ต้องการมาก	10.1	10.5	4.7	4.7
ต้องการมากที่สุด	4.7	4.7	2.9	2.9
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)
ภาษาญี่ปุ่น				
ไม่มีความต้องการเลย	79.0	79.0	81.9	82.2
ต้องการน้อยที่สุด	1.1	0.7	1.1	1.4
ต้องการน้อย	2.9	3.3	5.8	5.4
ต้องการมาก	9.4	9.4	6.5	6.5
ต้องการมากที่สุด	7.6	7.6	4.7	4.3
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)
ภาษาเกาหลี				
ไม่มีความต้องการเลย	97.8	97.5	97.8	98.2
ต้องการน้อยที่สุด	1.1	0.7	0.7	1.1
ต้องการน้อย	0.4	0.7	1.1	0.4
ต้องการมาก	0.4	0.7	0.4	0.4
ต้องการมากที่สุด	0.4	0.4	-	-
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)
ภาษาอิตาลี				
ไม่มีความต้องการเลย	97.5	97.1	97.1	97.5
ต้องการน้อยที่สุด	0.7	0.4	0.4	1.1
ต้องการน้อย	1.1	1.4	2.2	1.1
ต้องการมาก	0.4	0.7	-	-
ต้องการมากที่สุด	0.4	0.4	0.4	0.4
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)
ภาษาเยอรมัน				
ไม่มีความต้องการเลย	91.3	91.3	92.4	93.1
ต้องการน้อยที่สุด	1.1	0.7	0.7	0.7
ต้องการน้อย	1.1	1.8	2.2	1.8
ต้องการมาก	4.3	5.1	3.6	3.3
ต้องการมากที่สุด	2.2	1.1	1.1	1.1
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)

ตารางที่ 60 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน (ต่อ)

ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
ภาษาเวียดนาม				
ไม่มีความต้องการเลย	93.5	93.1	94.9	95.3
ต้องการน้อยที่สุด	1.8	1.4	1.8	1.8
ต้องการน้อย	0.4	1.1	2.2	1.8
ต้องการมาก	3.3	3.3	1.1	1.1
ต้องการมากที่สุด	1.1	1.1	-	-
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)
ภาษาพม่า				
ไม่มีความต้องการเลย	98.9	98.6	98.6	98.9
ต้องการน้อยที่สุด	0.7	0.4	0.4	1.1
ต้องการน้อย	0.4	0.4	0.7	-
ต้องการมาก	-	0.7	0.4	-
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)
ภาษาลาว(เวียงจันทน์)				
ไม่มีความต้องการเลย	96.0	96.0	96.4	96.7
ต้องการน้อยที่สุด	0.7	0.4	0.4	-
ต้องการน้อย	1.4	1.8	1.4	1.1
ต้องการมาก	1.1	1.1	1.1	1.1
ต้องการมากที่สุด	0.7	0.7	0.7	1.1
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)
ภาษาเขมร				
ไม่มีความต้องการเลย	96.4	96.4	96.4	96.7
ต้องการน้อยที่สุด	0.7	0.7	0.4	0.7
ต้องการน้อย	1.4	1.4	1.8	1.1
ต้องการมาก	0.7	0.7	0.7	0.7
ต้องการมากที่สุด	0.7	0.7	0.7	0.7
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)
ภาษาสเปน				
ไม่มีความต้องการเลย	99.6	99.6	99.6	99.6
ต้องการมากที่สุด	0.4	0.4	0.4	0.4
รวม	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)	100.0(276)
ภาษาอาหรับ				
ไม่มีความต้องการเลย	99.6	99.6	-	-
ต้องการมาก	0.4	0.4	-	-
รวม	100.0(276)	100.0(276)	-	-

นอกจากนี้ยังพบว่า อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัท อาชีพค้าขาย/พนักงานขาย อาชีพผู้ใช้แรงงาน และอาชีพโกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานส่วนใหญ่ต้องการพัฒนา

ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 96.1 94.7 94.1 92.5 และ 80.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 61

ตารางที่ 61 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความต้องการพัฒนาความสามารถ และทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศใน การทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐา	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม /ลูกจ้าง
ต้องการ	92.5	96.1	94.7	94.1	80.0
ไม่ต้องการ	7.5	3.9	5.3	5.9	20.0
รวม	100.0 (107)	100.0 (51)	100.0 (114)	100.0 (17)	100.0 (5)

เมื่อวิเคราะห์ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของกลุ่มอาชีพพบว่ากลุ่มอาชีพมีความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ มีระดับความต้องการมาก ถึงร้อยละ 85.2 รองลงมาคือ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีนและภาษาอื่น คิดเป็นร้อยละ 14.9 11.6 และ 7.6 ตามลำดับ ดังตารางที่ 62

ตารางที่ 62 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานและภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน

ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน	ระดับความต้องการ			รวม
	ไม่ต้องการ	ต้องการน้อย	ต้องการมาก	
ภาษาอังกฤษ	1.8	13.0	85.2	100.0 (276)
ภาษาจีน	80.8	7.6	11.6	100.0 (276)
ภาษาญี่ปุ่น	79.0	6.1	14.9	100.0 (276)
ภาษาใกล้เคียงท้องถิ่น (ลาว (เวียง จันทน์) เขมร เวียดนาม)	89.9	4.0	6.2	100.0 (276)
ภาษาอื่น ๆ (ฝรั่งเศส เกาหลี อิตาลี เยอรมัน พม่า สเปน อาหรับ)	89.1	3.3	7.6	100.0 (276)

เมื่อวิเคราะห์ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานในแต่ละภาษาและกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มองค์กรทุกกลุ่มส่วนใหญ่ต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน มีเพียงกลุ่มผู้ใช้แรงงานราวร้อยละ 20.0 ที่มีความต้องการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในระดับน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ค้าขาย/พนักงานขาย มีความต้องการมากในความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีนและญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละระหว่าง 12.0-22.4 ดังตารางที่ 63

ตารางที่ 63 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐฯ	พนักงานบริษัท	ค้าขาย/พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ลูกจ้างฯ
ภาษาอังกฤษ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	3.0	-	1.9	-	-
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	20.2	2.0	11.1	18.7	-
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	76.8	98.0	87.0	81.3	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
ภาษาจีน					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	87.9	77.6	77.8	62.5	100.0
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	4.0	4.0	12.0	12.5	-
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	8.1	18.4	10.2	25.0	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
ภาษาญี่ปุ่น					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	84.8	71.4	75.9	81.3	100.0
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	7.1	6.2	5.6	6.2	-
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	8.1	22.4	18.5	12.5	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
ภาษาใกล้เคียงท้องถิ่น (ลาว (เวียงจันทน์) เขมร เวียดนาม)					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	92.9	81.6	91.7	87.5	75.0
ต้องการน้อย (1-6 คะแนน)	4.0	8.2	2.8	-	-
ต้องการมาก (7-12 คะแนน)	3.0	10.2	5.6	12.5	25.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
ภาษาอื่น ๆ (ฝรั่งเศส เกาหลี อิตาลี เยอรมัน พม่า สเปน อาหรับ)					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	92.6	89.8	85.2	87.5	100.0
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	1.0	6.1	4.6	-	-
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	6.1	4.1	10.2	12.5	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)

4.2) ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการในการทำงาน

เมื่อวิเคราะห์ทักษะภาษาต่างประเทศที่กลุ่มอาชีพต้องการในการทำงาน พบว่า กลุ่มอาชีพต้องการทักษะการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนในระดับน้อย โดยที่ทักษะการพูดเท่านั้นที่ต้องการมากเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าทักษะอื่น ดังตารางที่ 60 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบว่า เฉพาะกลุ่มอาชีพผู้ใช้แรงงานเท่านั้นที่ไม่ต้องการทักษะการอ่านและการเขียน และกลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจต้องการทุกทักษะในระดับมากเป็นสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับกลุ่มอาชีพอื่น ดังตารางที่ 64

ตารางที่ 64 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการกับระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการ	ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษา ต่างประเทศในการทำงาน			รวม
	ไม่ต้องการ	ต้องการน้อย	ต้องการมาก	
ทักษะการพูด	0.7	94.6	4.7	100.0 (276)
ทักษะการฟัง	0.7	96.7	2.5	100.0 (276)
ทักษะการอ่าน	6.5	89.5	4.0	100.0 (276)
ทักษะการเขียน	8.3	87.3	4.3	100.0 (276)

ตารางที่ 65 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกระดับความต้องการความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความต้องการความสามารถ และทักษะภาษาต่างประเทศ ในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	โกดัง/ล้ง/ ลูกจ้างฯ
ทักษะการพูด					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	2.0	-	-	-	-
ต้องการน้อย (1-13 คะแนน)	97.0	89.8	93.5	100.0	100.0
ต้องการมาก (14-26 คะแนน)	1.0	10.2	6.5	-	-
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)
ทักษะการฟัง					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	2.0	-	-	-	-
ต้องการน้อย (1-17 คะแนน)	96.0	93.9	98.1	100.0	100.0
ต้องการมาก (18-34 คะแนน)	2.0	6.1	1.9	-	-
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)
ทักษะการอ่าน					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	12.1	-	4.6	6.3	-
ต้องการน้อย (1-14 คะแนน)	85.9	91.8	90.7	93.8	100.0
ต้องการมาก (15-29 คะแนน)	2.0	8.2	4.6	-	-
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)
ทักษะการเขียน					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	16.2	-	4.6	12.5	-
ต้องการน้อย (1-12 คะแนน)	82.8	91.8	89.8	81.3	100.0
ต้องการมาก (13-24 คะแนน)	1.0	8.2	5.6	6.3	-
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)

4.3) ความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ ของบุคลากรในหน่วยงาน

ผลการวิเคราะห์ด้านความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในการทำงานพบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ต้องการการฝึกจากรายการโทรทัศน์ในระดับมากถึงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละรวม 50.7 ทั้งนี้สะท้อนว่ากลุ่มอาชีพอาจใช้การดูโทรทัศน์เป็นสื่อเพื่อพักผ่อนจากการทำงาน ดังนั้นการใช้โทรทัศน์จึงน่าจะสอดคล้องกับวิถีชีวิตของกลุ่มอาชีพ รองลงมาคือ ต้องการการฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์ในระดับมากถึงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละรวม 48.5 ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มอาชีพที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมเห็นว่าในสถานประกอบการจะมีป้านโฆษณาที่สถานประกอบการใช้ประกาศและสื่อสารกับพนักงานอยู่แล้ว หากมีบทเรียนภาษาต่างประเทศอยู่ในป้ายโฆษณานั้น จะทำให้สามารถเรียนรู้ในสถานประกอบการได้ นอกจากนี้กลุ่มอาชีพยังต้องการวิธีการฝึกจากการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและการใช้อินเตอร์เน็ต เว็บไซต์ภาษา ต่างประเทศ ซึ่งจะเห็นว่าวิธีการที่กลุ่มอาชีพต้องการมากนั้นเป็นวิธีการพัฒนาที่เน้นการฝึกฝนด้วยตนเอง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถมีบทบาทสนับสนุนได้โดยการสร้างสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในกลุ่มอาชีพดังตารางที่ 66

ตารางที่ 66 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ระดับความต้องการ วิธีการพัฒนาความ สามารถและทักษะ การใช้ภาษาต่าง ประเทศในการทำงาน	วิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน															
	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก คนแรก	
ไม่ต้องการ	56.5	84.4	39.5	81.2	31.9	78.6	56.5	68.1	50.5	25.4	34.8	25.7	39.5	41.3	52.2	90.9
ต้องการน้อยที่สุด	2.2	0.7	2.9	1.8	2.2	1.4	4.0	2.9	4.4	8.7	9.1	6.5	3.6	4.7	12.7	0.7
ต้องการน้อย	6.9	2.2	6.2	1.1	8.7	4.0	9.4	8.0	14.5	17.4	25.4	17.0	10.9	13.0	15.9	1.1
ต้องการมาก	22.1	5.8	38.0	10.9	37.0	11.2	20.7	13.8	25.5	38.0	25.0	40.9	35.5	31.9	15.9	2.2
ต้องการมากที่สุด	12.3	6.9	13.4	5.1	20.3	4.7	9.4	7.2	5.1	10.5	5.8	9.8	10.5	9.1	3.3	5.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)	(276)

ผลการวิเคราะห์ความต้องการวิธีการที่จะช่วยให้พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพทุกกลุ่มต้องการมากในวิธีการศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษาในประเทศและการฝึกอบรมในประเทศ คิดเป็นร้อยละระหว่าง 37.0-75.0 นอกจากนี้ทุกกลุ่มอาชีพยังมีความต้องการจะใช้วิธีการฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.4-56.3 สำหรับทุกกลุ่มอาชีพที่เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เห็นว่า วิธีที่ใช้พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในระดับต้องการมาก คือ ใช้การติดต่อกับชาวต่างประเทศโดยใช้ E-mail ถึงร้อยละ 43.8 และยังต้องการใช้วิธีการฝึกจากรายการโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ กว่า 50.0 ซึ่งจะเห็นว่าวิธีที่กลุ่มอาชีพต้องการใช้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศนั้นเป็นวิธีที่เรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ผ่านทางสื่อที่อยู่ในระบบสารสนเทศ ยกเว้นกลุ่มผู้ใช้แรงงานและโค้ด/ลำน/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน ที่ตอบในประเด็นดังกล่าวเป็นสัดส่วนน้อย ดังตารางที่ 67

ตารางที่ 67 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความต้องการวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะ พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษา ต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	โค้ด/ลำน /ลูกจ้างฯ
วิธีการศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาในประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	58.6	55.1	51.9	75.0	75.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	10.1	14.3	6.5	6.3	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	31.3	30.6	41.7	18.8	25.0
รวม	100.0(99)	100.0(49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0(4)
วิธีการศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาต่างประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	93.9	77.6	81.5	75.0	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	4.0	2.0	1.9	6.3	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	2.0	20.4	16.7	18.8	50.0
รวม	100.0(99)	100.0(49)	100.0(108)	100.0(16)	100.0 (4)
วิธีการศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษาในประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	42.4	40.8	35.2	50.0	25.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	10.1	6.1	10.2	6.3	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	47.5	53.1	54.6	43.8	75.0
รวม	100.0(99)	100.0(49)	100.0(108)	100.0(16)	100.0 (4)
วิธีการศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษาต่างประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	88.9	75.5	74.1	100.0	75.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	2.0	2.0	4.6	-	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	9.1	22.4	21.3	-	25.0
รวม	100.0(99)	100.0(49)	100.0(108)	100.0(16)	100.0 (4)

ตารางที่ 67 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ระดับความต้องการวิธีการต่างๆ เพื่อที่จะ พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษา ต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	โค้ด/ส่วน /ลูกจ้างฯ
วิธีการฝึกอบรมในประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	36.4	24.5	28.7	50.0	25.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	11.1	16.3	8.3	12.5	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	52.5	59.2	63.0	37.5	75.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
วิธีการฝึกอบรมต่างประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	85.9	73.5	73.1	93.8	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	5.1	8.2	5.6	-	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	9.1	18.4	21.3	6.3	50.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
วิธีการศึกษาดูงานในประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	62.6	44.9	51.9	75.0	100.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	9.1	18.4	14.8	18.8	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	28.3	36.7	33.3	6.3	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
ศึกษาดูงานต่างประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	81.8	57.1	59.3	81.3	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	9.1	12.2	13.0	-	25.0
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	9.1	30.6	27.8	18.8	25.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
วิธีการติดต่อกับชาวต่างประเทศทาง E-mail					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	66.7	29.2	44.4	62.5	25.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	16.2	27.1	19.4	6.3	25.0
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	17.2	43.8	36.1	31.3	50.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
วิธีการฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	28.3	18.4	25.9	18.7	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	28.3	26.5	25.0	25.0	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	43.4	55.1	49.1	56.3	50.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)

ตารางที่ 67 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ระดับความต้องการวิธีการต่างๆ เพื่อที่จะ พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษา ต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	โกดัง/ล้ง /ลูกจ้างฯ
วิธีการฝึกจากรายการวิทยุ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	39.4	26.5	33.4	31.2	75.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	32.3	40.8	37.0	18.8	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	28.3	32.7	29.6	50.0	25.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
วิธีการฝึกจากรายการโทรทัศน์					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	32.3	18.4	21.3	31.3	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	22.2	22.4	26.9	12.5	25.0
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	45.5	59.2	51.9	56.3	25.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
วิธีการฝึกจากการใช้โปรแกรมสอนภาษาจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	58.6	24.5	32.4	25.0	-
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	14.1	16.3	13.9	18.8	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	27.3	59.2	53.7	56.3	100.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
วิธีการฝึกจากการใช้อินเตอร์เน็ตเว็บไซต์ภาษาต่างประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	63.6	24.5	27.8	50.0	25.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	17.2	24.5	16.7	6.3	25.0
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	19.2	51.0	55.6	43.8	50.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
วิธีการฝึกจากการเขียนจดหมายติดต่อกับชาวต่างประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	68.7	36.7	44.4	50.0	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	23.2	44.9	30.6	6.3	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	8.1	18.4	25.0	43.8	50.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)
วิธีการฝึกจากพนักงานที่เก่งแล้ว/เจ้าของภาษา					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	94.9	89.8	88.0	87.5	100.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	1.0	-	3.7	-	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	4.0	10.2	8.3	12.5	-
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(99)	(49)	(108)	(16)	(4)

4.4) ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ด้านข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน พบว่า กลุ่มอาชีพเสนอว่าควรเปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมา ได้แก่ การเปิดสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับอนุบาล และให้ภาครัฐสนับสนุนเงินทุน งบประมาณในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 12.1 และ 11.2 ตามลำดับ

สำหรับข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า กลุ่มอาชีพ เสนอว่าควรร่วมมือกับภาครัฐสนับสนุนงบประมาณพัฒนาบุคลากรทางภาษาจัดอบรมให้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมา ได้แก่ เอกชนที่เป็นสถาบันทางภาษาลดค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนและให้สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ การศึกษา สื่อ กิจกรรมทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 23.1 และ 15.4 ตามลำดับ และสำหรับข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการ พบว่า กลุ่มอาชีพเสนอว่าควรมีการอบรมในสถานประกอบการด้านภาษาต่างประเทศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา ได้แก่ มีการส่งไปอบรมนอกสถานที่โดยส่งเสริมงบประมาณด้านการอบรม และสนับสนุนงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 22.9 และ 12.7 ตามลำดับ ดังตารางที่ 68

ตารางที่ 68 ร้อยละของกลุ่มอาชีพจำแนกตามข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลด้านการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน*	ร้อยละ	จำนวน
ข้อเสนอแนะต่อภาครัฐ		
1. เปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงาน	36.2	128
2. ให้ภาครัฐสนับสนุนเงินทุน งบประมาณในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	11.2	39
3. ให้ภาครัฐมีการจ้างชาวต่างประเทมาสอนโดยตรงหรือเปิดเป็นศูนย์การเรียนรู้	7.2	25
4. ให้ภาครัฐจัดอบรมระยะยาว/ต่อเนื่อง นอกเวลาทำงาน	8.3	29
5. สนับสนุน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น VCD CD	5.7	20
6. สนับสนุนสื่อ สิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสารต่างประเทศ	6.6	23
7. สนับสนุนการทำสื่อ ป้ายภาษาต่างประเทศในการแนะนำสิ่งต่าง ๆ	1.7	6
8. การเปิดสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับอนุบาล	12.1	42
9. หลักสูตรเน้นการใช้จริงในชีวิตประจำวัน ปรับปรุงหลักสูตร	10.3	36
ข้อเสนอแนะต่อภาคเอกชน		
1. ให้สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ การศึกษา สื่อ กิจกรรมทางภาษา	15.4	24
2. เอกชนที่เป็นสถาบันทางภาษาลดค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียน	23.1	36
3. เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาเน้นการเรียนการสอนที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันหรือใช้ในการทำงาน	9.6	15
4. ร่วมมือกับภาครัฐสนับสนุนงบประมาณพัฒนาบุคลากรทางภาษา/ จัดอบรม	46.8	73

* ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 68 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน ด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน(ต่อ)

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลด้านการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนา ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน*	ร้อยละ	จำนวน
ข้อเสนอแนะต่อภาคเอกชน		
5. เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาจัดกลุ่มผู้เรียนให้เหมาะสม มีอาจารย์ที่เหมาะสม	3.2	5
6. การพาไปดูงาน	1.9	3
ข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการ		
1. มีการส่งไปอบรมนอกสถานที่โดยส่งเสริมงบประมาณด้านการอบรม	22.9	47
2. มีการอบรมในสถานประกอบการด้านภาษาต่างประเทศ	46.3	95
3. สนับสนุนงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	12.7	26
4. ลดเวลาในการทำงาน เปิดโอกาสให้พนักงานได้ไปฝึกอบรม	9.3	19
5. ส่งไปดูงานต่างประเทศหรือในประเทศ	8.8	18

* ตอบมากกว่าได้มากกว่า 1 คำตอบ

เมื่อวิเคราะห์ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบว่า ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ คือ กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่เสนอให้เปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงาน และส่วนน้อยที่เสนอให้สนับสนุนการทำสื่อป้ายภาษาต่างประเทศ โดยที่อาชีพผู้ใช้แรงงาน อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัท อาชีพค้าขาย/พนักงานขายและอาชีพโกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานส่วนใหญ่เสนอแนะให้ภาครัฐเปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงาน คิดเป็นร้อยละ 37.4 33.8 38.1 36.4 และ 42.9 ตามลำดับ

ด้านข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาคเอกชนที่ดูแลการพัฒนาแรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่เสนอให้ภาคเอกชนร่วมมือกับภาครัฐจัดอบรมโดยสนับสนุนงบประมาณ และมีเพียงส่วนน้อยที่เสนอให้มีการสนับสนุนการศึกษาดูงาน โดยที่อาชีพผู้ใช้แรงงาน อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัท ส่วนใหญ่เสนอให้ภาคเอกชนร่วมมือกับภาครัฐจัดอบรมโดยสนับสนุนงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 42.2 55.3 48.4 อาชีพค้าขาย/พนักงานขายส่วนใหญ่เสนอให้เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาลดค่าใช้จ่ายในการเรียนการสอน และเสนอให้เอกชนที่เป็นสถาบันภาษานำการสอนที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน/การทำงาน คิดเป็นร้อยละ 28.6 เท่ากัน อาชีพโกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานเสนอให้สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์การศึกษา/สื่อ/กิจกรรมทางภาษาต่างประเทศ และเสนอให้เอกชนร่วมมือกับภาครัฐจัดอบรมโดยสนับสนุนงบประมาณคิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน

สำหรับข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า อาชีพผู้ใช้แรงงาน อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัท ส่วนใหญ่เสนอให้เจ้าของสถานประกอบการจัดอบรมภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 41.5 51.2 49.0 อาชีพค้าขาย/พนักงานขายส่วนใหญ่เสนอให้เจ้าของสถานประกอบการสนับสนุนงบประมาณด้านการอบรมนอกสถานที่ให้บุคลากร

คิดเป็นร้อยละ 60.0 และอาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานส่วนใหญ่เสนอให้เจ้าของสถานประกอบการสนับสนุนงบประมาณด้านการอบรมนอกสถานที่ให้บุคลากร คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ เสนอให้จัดอบรมภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 40.0 ดังตารางที่ 69

ตารางที่ 69 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนา
แรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศ
ให้กับบุคลากรในหน่วยงานกับกลุ่มอาชีพ

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน*	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐา	พนักงานบริษัท	ค้าขาย/พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง
ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ					
-เปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงาน	37.0	33.8	38.1	36.4	42.9
-สนับสนุนเงินงบประมาณในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	10.2	9.1	11.9	13.6	28.6
-เปิดศูนย์การเรียนรู้มีครูชาวต่างประเทศสอน	5.6	6.5	9.0	9.1	-
-เปิดหลักสูตรอบรมระยะยาว/ต่อเนื่อง	7.4	10.4	7.5	13.6	-
-สนับสนุนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น VCD /CD	6.5	5.2	3.7	13.6	14.3
-สนับสนุนสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร	8.3	10.4	2.2	9.1	14.3
-สนับสนุนการทำสื่อป้ายภาษาต่างประเทศ	0.9	3.9	1.5	-	-
-เปิดสูตรภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับอนุบาล	13.0	13.0	12.7	4.5	-
-ปรับปรุงหลักสูตรเน้นการใช้จริงได้ในชีวิตประจำวัน	11.1	7.8	13.4	-	-
รวม	100.0 (108)	100.0 (77)	100.0 (134)	100.0 (22)	100.0 (7)
ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาคเอกชน					
-สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์การศึกษา / สื่อ /กิจกรรมทางภาษาต่างประเทศ	15.6	7.9	18.8	14.3	50.0
-เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาลดค่าใช้จ่ายในการเรียนการสอน	31.1	23.7	17.2	28.6	-
-เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาเน้นการสอนที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน/การทำงาน	6.7	5.3	12.5	28.6	-
-ร่วมมือกับภาครัฐจัดอบรม/มีงบประมาณ	42.2	55.3	48.4	14.3	50.0
-เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาจัดกลุ่มผู้เรียนให้เหมาะสม/ อาจารย์เหมาะสม	-	7.9	1.6	14.3	-
-การสนับสนุนการศึกษาดูงาน	4.4	-	1.6	-	-
รวม	100.0 (45)	100.0 (38)	100.0 (64)	100.0 (7)	100.0 (2)

ตารางที่ 69 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน*	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐฯ	พนักงานบริษัท	ค้าขาย/พนักงานขาย	โกดัง/ล้ง/ลูกจ้างฯ
ข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการ					
-สนับสนุนงบประมาณด้านการอบรมนอกสถานที่	15.1	26.8	19.8	60.0	60.0
-จัดอบรมในสถานประกอบการ	41.5	51.2	49.0	30.0	40.0
-สนับสนุนงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	17.0	9.8	12.5	10.0	-
-ลดเวลาในการทำงาน เปิดโอกาสให้พนักงานได้ไปฝึกอบรม	11.3	2.4	12.5	-	-
-สนับสนุนการศึกษาดูงาน	15.1	9.8	6.3	-	-
รวม	100.0 (53)	100.0(41)	100.0 (96)	100.0(10)	100.0(5)

* ตอบมากกว่าได้มากกว่า 1 คำตอบ

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้เลือกพื้นที่วิจัยคือ จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ จากเขตพื้นที่การศึกษาเขต 5 จังหวัดขอนแก่น เลย จากเขตพื้นที่การศึกษาเขต 6 และจังหวัดกาฬสินธุ์ มุกดาหาร อุบลราชธานี จากเขตพื้นที่การศึกษาเขต 7 ดังนั้นจึงได้เลือกพื้นที่วิจัยให้สอดคล้องกับโครงการวิจัยย่อยอื่นๆ และกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้ประกอบการในภาคการผลิต อุตสาหกรรมและบริการ และผู้บริหารองค์กรภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชนในจังหวัด 118 คน ตามลำดับ 2) ผู้แทนกลุ่มอาชีพต่างๆ ได้แก่ ผู้ขับรถรับจ้าง กรรมกร พนักงานขาย ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของสถานประกอบการ พนักงานองค์กรพัฒนาเอกชน ช่างซ่อม รวม 294 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 412 คน ทั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ระหว่าง 15 กุมภาพันธ์-25 มีนาคม 2548 โดยความร่วมมือของเครือข่ายนักวิจัยในพื้นที่ที่สังกัดสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุบลราชธานี และโรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม และเก็บรวบรวมโดยคณะนักวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ 2 ส่วนคือ

1) ความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในทัศนะผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเป็นชายมากกว่าหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.7 และ 39.3 ตามลำดับ เฉพาะสถานประกอบการด้านการบริการ(หมายถึง สถานประกอบการบริษัท ห้างร้านที่ทำการกิจการเกี่ยวกับการบริการอาหาร เครื่องดื่มหรือการบริการขนส่ง หรือการบริการการเงิน หรือการบริการอสังหาริมทรัพย์ หรือการบริการชุมชน/สังคม) เท่านั้นที่ผู้บริหาร-เจ้าของส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 55.9 และพบว่าส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มากที่สุด โดยมีอายุเฉลี่ย 42.8 ปี มีประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการ/องค์กร ระหว่าง 1-5 ปี มากที่สุดถึงร้อยละ 22.9 โดยสถานประกอบการด้านการบริการ และสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม(หมายถึงสถานประกอบการ บริษัท ห้างร้านที่ทำการกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการผลิต หรืออุตสาหกรรมเกษตร หรืออุตสาหกรรมยานยนต์ หรืออุตสาหกรรมการก่อสร้าง)ที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง1-5 ปีมีร้อยละ

23.5 และ 23.3 ตามลำดับ เฉพาะสถานประกอบการโรงแรมเท่านั้นที่ส่วนใหญ่ผู้บริหาร-เจ้าของมีประสบการณ์ในการทำงานมาก คือ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3

ในด้านการศึกษาพบว่าผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดคือระดับปริญญาตรี ถึงร้อยละ 53.4 และจบวิชาเอกการบริหารธุรกิจมากที่สุดคือร้อยละ 34.7 กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการ ผู้จัดการฝ่าย ผู้ช่วยผู้จัดการมากที่สุด(ร้อยละ65.9) ในสถานประกอบการมีพนักงานจบวิชาเอกหรือวิชาโทภาษาต่างประเทศ 4 คนขึ้นไปเพียงร้อยละ 2.8 สำหรับในองค์กรนั้นผู้บริหารมีตำแหน่งในองค์กรเป็นหัวหน้าหน่วยงานระดับจังหวัดมากที่สุดถึงร้อยละ 60.0 และมีบุคลากรจบการศึกษาวิชาโทภาษาต่างประเทศ 2 คนเพียงร้อยละ 3.3 เป็นที่น่าสังเกตว่าในองค์กรระดับจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้แก่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด โรงพยาบาลประจำจังหวัด และหอการค้า ไม่มีบุคลากรจบวิชาเอกภาษาต่างประเทศเลย

1.2 การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน พบว่า สถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ตอบว่ามี การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน ถึงร้อยละ 93.2 โดยเฉพาะในองค์กรเอกชน และสถานประกอบการการโรงแรมทั้งหมดมีการใช้ภาษาต่างประเทศ ส่วนในองค์กรรัฐ สถานประกอบการด้านการบริการ และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 96.7 94.1 และ 88.4 ตามลำดับ โดยสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.4 ซึ่งองค์กรรัฐ องค์กรเอกชน สถานประกอบการการบริการ และสถานประกอบการการโรงแรมที่มีการใช้ภาษาต่างประเทศ ทั้งหมดได้ใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงาน รองลงมา ได้แก่ การใช้ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และ 17.3 ตามลำดับ ซึ่งองค์กรเอกชนมีการใช้ภาษาจีนในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.0 เป็นที่น่าสังเกตว่าเฉพาะสถานประกอบการการโรงแรมเท่านั้นที่มีการใช้ภาษาฝรั่งเศสในหน่วยงาน

ด้านลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศในระดับมาก คือ งานการติดต่อทางโทรศัพท์ และงานด้านการต้อนรับ โดยลักษณะงานที่มีการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดคืองานด้านการให้บริการ ลักษณะงานที่มีการใช้ภาษาจีน และ ภาษาญี่ปุ่น คือ งานด้านการติดต่อทางโทรศัพท์ ด้านการตลาด และด้านการต้อนรับ ส่วนสถานประกอบการการโรงแรมมีการใช้ภาษาต่างประเทศในงานการประชาสัมพันธ์ การติดต่อทางโทรศัพท์และการต้อนรับในระดับมาก ในด้านความพึงพอใจพบว่าผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรมีความพึงพอใจต่อสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานระดับน้อย

1.3 การพัฒนาศักยภาพและปัญหาการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน การเพิ่มศักยภาพในการทำงานนั้นพบว่า สถานประกอบการ/องค์กรเพียงร้อยละ 50.0 เท่านั้นที่เคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน โดยกลุ่มที่ไม่เคยให้เหตุผลว่าเป็นเพราะยังไม่จำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานมากที่สุด(ร้อยละ 67.6)

สำหรับรูปแบบการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานโดยการจัดอบรมในสถานที่ทำงานพบมากที่สุดถึงร้อยละ 54.2 อย่างไรก็ตามสถานประกอบการ/องค์กร

กรถึงร้อยละ 63.2 ตอบว่าไม่มีนโยบายด้านพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน ทั้งที่พบว่าปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานพบว่ามีปัญหาด้านการพูดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 74.3

1.4 ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ สถาน

ประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ต้องการการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะทางภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 91.5 และมีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นอันดับหนึ่ง มากที่สุด ถึงร้อยละ 93.5 รองลงมา ได้แก่ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 2.8 เท่ากัน ซึ่งสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการฟัง ในระดับต้องการมากที่สุด ถึงร้อยละ 55.7 และ 54.7 ตามลำดับ รองลงมาคือทักษะด้านอ่านและการเขียน ในระดับต้องการมาก คิดเป็นร้อยละ 49.1 เท่ากัน และพบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานในระดับมากและมากที่สุด คือด้านการฝึกอบรมในประเทศ การศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันการศึกษา การใช้อินเทอร์เน็ต การติดต่อกับชาวต่างชาติและการฝึกจากรายการโทรทัศน์ โดยสถานประกอบการอุตสาหกรรม โรงแรม และองค์กรรัฐ กว่าร้อยละ 30.0 ต้องการวิธีการพัฒนาบุคลากรด้านทักษะภาษาต่างประเทศโดยศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาในประเทศ และองค์กรรัฐถึงร้อยละ 56.8 ที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษาในประเทศ ขณะที่สถานประกอบการอุตสาหกรรม สถานประกอบการบริการ และการโรงแรม ต้องการมากในเรื่องอบรมในประเทศ(ร้อยละ 65.0) เป็นที่น่าสังเกตว่า องค์กรรัฐ ต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานในระดับมาก ในวิธีการฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์ รายการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นวิธีที่บุคคลฝึกด้วยตนเอง ขณะที่หน่วยงานองค์กรภาคธุรกิจประเภทอุตสาหกรรม การบริการและการโรงแรม ต้องการวิธีพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานในระดับมากโดยศึกษาเพิ่มเติมจากสถาบันภาษาหรือสื่อการเรียนรู้อย่างคอมพิวเตอร์ที่ช่วยสอนอย่างชัดเจน

1.5 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลด้านการพัฒนาแรงงาน

ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการเสนอว่า ควรการจัดอบรมระยะสั้นที่ใช้ในชีวิตจริงการทำงานได้มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ วิธีการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็ก และการฝึกพูดจากคนที่เป็เจ้าของภาษาโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 42.2 18.3 และ 15.6 ตามลำดับ

2) ความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในทัศนะผู้ประกอบการอาชีพกลุ่มต่าง ๆ

2.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มอาชีพเป็นชายมากกว่าหญิงอายุเฉลี่ย 33.87 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 20-29 ปี ถึงร้อยละ 36.6 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดแต่ก็เพียงร้อยละ 29.6 กลุ่มอาชีพที่จบระดับปริญญาตรีสาขาวิชาที่จบส่วนใหญ่คือบริหารธุรกิจ และส่วนใหญ่มีวิชาเอกด้านการจัดการ กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทถึงร้อยละ 38.8 และ

กว่าร้อยละ 95.0 ไม่เคยไปทำงานต่างประเทศมาก่อน มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปีมากที่สุดถึงร้อยละ 37.0 โดยมีประสบการณ์การทำงานเฉลี่ย 8.09 ปี

2.2 การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน ผลวิจัยพบว่า กลุ่มอาชีพกว่าร้อยละ 73.0 มีการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน และภาษาต่างประเทศที่มีการใช้มากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ มีการใช้ถึงร้อยละ 97.7 โดยอาชีพค้าขาย/พนักงานขายได้ใช้ภาษาต่างประเทศถึงร้อยละ 88.2 รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ผู้ใช้แรงงาน และโกดัง/ล้ง/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน คิดเป็นร้อยละ 84.3 77.2 61.7 และ 60.0 ตามลำดับ และพบว่า อาชีพโกดัง/ล้ง/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานทั้งหมดใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานภาษาเดียว อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจใช้ภาษาต่างประเทศ มากกว่า 2 ภาษาเป็นสัดส่วนมากกว่าทุกอาชีพแต่ก็เพียงร้อยละ 9.3

ด้านความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของกลุ่มอาชีพ พบว่ากลุ่มอาชีพกว่าร้อยละ 40.0 เห็นว่าตนเองมีทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี ส่วนภาษาญี่ปุ่นและจีน มีสัดส่วนที่กลุ่มอาชีพประเมินว่าตนเองมีทักษะทั้งพูด ฟัง อ่าน และเขียนอยู่ในระดับไม่ค่อยดีกว่าร้อยละ 42.0 ส่วนภาพรวมภาษาต่างประเทศอื่นๆ กลุ่มอาชีพเห็นว่าทักษะการพูดไม่ค่อยดีมีเป็นสัดส่วนมากในกลุ่มภาษาเยอรมัน ภาษาเวียดนาม ภาษาจีน และภาษาเขมร ส่วนทักษะภาษาที่กลุ่มอาชีพเห็นว่าตนเองมีความสามารถและทักษะในการใช้ได้ดีในการทำงานคือภาษาลาว(เวียงจันทน์) รองลงมาคือภาษาเขมร ขณะที่มียี่สิบร้อยละ 7.0 โดยประมาณที่เห็นว่าตนเองมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีนและญี่ปุ่นในการทำงานในระดับดี

2.3 การเคยพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในการทำงาน กลุ่มอาชีพถึงร้อยละ 58.6 ไม่เคยได้รับการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศในการทำงาน โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะไม่มีโอกาส ต้องทำงานตลอด/ไม่มีเวลา ในขณะที่กลุ่มอาชีพที่เคยไปพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ มีรูปแบบการจัดอบรมให้ในสถานที่ทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.8 โดยอาชีพโกดัง/ล้ง/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานและอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกว่าร้อยละ 65.0 เคยได้รับการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศ อาชีพค้าขาย/พนักงานขายส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศ รองลงมาคืออาชีพผู้ใช้แรงงานและพนักงานบริษัท กลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพโกดัง/ล้ง/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน และอาชีพพนักงานบริษัท กว่าร้อยละ 60.0 ตอบว่าหน่วยงานที่ทำงานอยู่มีนโยบายการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน

2.4 ความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพถึงร้อยละ 93.9 ส่วนใหญ่มีความต้องการจะพัฒนาความสามารถและทักษะทางภาษาต่างประเทศ โดยที่กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีความต้องการความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมา ได้แก่ ทักษะการฟังในระดับมากที่สุด ทักษะการอ่าน และการเขียนในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.8 38.4 และ 35.9 ตามลำดับ

และพบว่ากลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ต้องการการฝึกจากรายการโทรทัศน์ในระดับมากถึงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละรวม 50.7 ทั้งนี้สะท้อนว่ากลุ่มอาชีพอาจใช้การดูโทรทัศน์เป็นสื่อเพื่อพักผ่อนจากการทำงาน ดังนั้นการใช้โทรทัศน์จึงน่าจะสอดคล้องกับวิถีชีวิตของกลุ่มอาชีพ รองลงมาคือต้องการการฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์ในระดับมากถึงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละรวม 48.5 ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มอาชีพที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมเห็นว่าในสถานประกอบการจะมีป้ายโฆษณาที่ใช้ประกาศและสื่อสารกับพนักงานอยู่แล้วหากมีบทเรียนภาษาต่างประเทศอยู่ในป้ายโฆษณานั้นจะทำให้สามารถเรียนรู้ในสถานประกอบการได้ นอกจากนี้กลุ่มอาชีพยังต้องการวิธีการฝึกจากการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการใช้อินเตอร์เน็ตเว็บไซต์ภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะเห็นว่าวิธีการที่กลุ่มอาชีพต้องการมากนั้นเป็นวิธีการพัฒนาที่เน้นการฝึกฝนด้วยตนเอง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถมีบทบาทสนับสนุนได้โดยการสร้างสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในกลุ่มอาชีพ

2.5 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน ส่วนใหญ่กลุ่มอาชีพมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานว่า ควรเปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงาน รองลงมาคือมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาคเอกชนว่า ควรร่วมมือกับภาครัฐสนับสนุนงบประมาณพัฒนาบุคลากรทางภาษาจัดอบรมให้คิดเป็นร้อยละ 43.5 และ 24.8 ตามลำดับ และมีข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการว่าควรมีการอบรมในสถานประกอบการด้านภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 32.3

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาในส่วนคุณลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงทั้งผู้บริหารและกลุ่มอาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะงานของกลุ่มองค์กรที่ศึกษาเป็นองค์กรภาคธุรกิจ และภาครัฐที่จำเป็นต้องใช้เพศชาย และมีอิทธิพลของเพศชายที่เป็นผู้นำมากกว่า โดยเฉพาะองค์กรภาคเอกชน ยกเว้นในสถานประกอบการด้านการบริการเท่านั้นที่กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่า ในส่วนของระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่จบการศึกษาวิชาเอกภาษาต่างประเทศ อาจเป็นเพราะว่าองค์กรที่ศึกษานั้นจะให้ความสำคัญกับการบริหารธุรกิจหรือการบริหารงานรัฐกิจมากกว่า จึงต้องการผู้จบการศึกษาสาขาเฉพาะทางมากกว่าวิชาเอกภาษาต่างประเทศ และจะเห็นว่าพัฒนาการขององค์กรที่ต้องการบุคลากรที่จบการศึกษาวิชาเอกภาษาต่างประเทศโดยตรงนั้นยังไม่เกิดขึ้นมากนัก จะมีเพียงสถานประกอบการบางแห่งที่มีพนักงานจบการศึกษาวิชาเอกภาษาต่างประเทศบ้างเพราะว่าสถานประกอบการเหล่านี้มีการติดต่อหรือเป็นเครือข่ายกับบริษัทในต่างประเทศ และมักจะเป็นเฉพาะในสถานประกอบการขนาดใหญ่เท่านั้น

1) การใช้ทักษะภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบ/องค์กรมีการใช้ภาษาต่างประเทศมากกว่าในกลุ่มอาชีพ แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าสถานประกอบ/องค์กรจะมีการใช้ภาษาต่างประเทศมากกว่ากลุ่มอาชีพ แต่ระดับการใช้ภาษาต่างประเทศก็ยังน้อยอยู่ แม้แต่ในหน่วยงานภาครัฐ และสถานประกอบการที่มีการติดต่อกับต่างประเทศ

เมื่อพิจารณาสถานประกอบการที่มีการใช้ภาษาต่างประเทศจะเห็นว่าสถานประกอบการอุตสาหกรรมและบริการมีการใช้ภาษาต่างประเทศมากกว่าองค์กรรัฐ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการทำงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่ทำงานภาคการผลิตต้องมีการใช้ศัพท์เทคนิคเฉพาะที่เป็นคำภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ นอกจากนี้สถานประกอบการบางแห่งที่ความจำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศเนื่องจากเป็นเครือข่ายกับบริษัทต่างชาติ เช่น เยอรมัน ญี่ปุ่น จีน เป็นต้น เมื่อบริษัทแม่หรือบริษัทในเครือข่ายเหล่านี้มาตรวจงานหรือส่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาประจำที่บริษัทในประเทศไทย พนักงานจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และใช้ภาษาต่างประเทศเหล่านั้นหรืออย่างน้อยต้องมีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล เพื่อให้สามารถสื่อสาร และถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์กันได้ และในขณะเดียวกันพบว่าภาคการบริการมีการใช้ภาษาต่างประเทศเพราะต้องมีการให้บริการชาวต่างประเทศมากกว่าองค์กรรัฐที่เน้นการทำงานในหน้าที่ซึ่งเป็นงานเฉพาะด้านที่ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาต่างประเทศ

เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาต่างประเทศในกลุ่มอาชีพจะเห็นความสอดคล้องของกลุ่มที่ใช้ภาษาต่างประเทศมากที่สุดคือพนักงานบริษัท ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับเหตุผลที่กล่าวมาในประเด็นของการเป็นเครือข่ายของบริษัทต่างประเทศ สำหรับกลุ่มอาชีพผู้ใช้แรงงานมีการใช้ภาษาต่างประเทศมาก และภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาประเทศเพื่อนบ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกัน เช่น เวียดนาม (มุกดาหาร) ลาว (มุกดาหาร อุบลราชธานี) เขมร(บุรีรัมย์) ซึ่งการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศเหล่านี้ ผู้ใช้แรงงานในพื้นที่จังหวัดที่ติดกับชายแดนประเทศเพื่อนบ้านมีทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเหล่านี้อยู่แล้ว

ภาษาต่างประเทศที่ใช้มากในองค์กรคือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เป็นเพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่กลุ่มตัวอย่างสามารถใช้ในการสื่อสารได้กับคนเกือบทุกชนชาติ และเป็นภาษาต่างประเทศที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เรียนมาในระบบการศึกษา รองลงมาคือภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเครือข่ายกับบริษัทแม่ในประเทศที่ใช้ภาษาเหล่านี้ ขณะที่ภาษาต่างประเทศที่ใช้มากในกลุ่มอาชีพก็ยังเป็นภาษาอังกฤษเช่นกัน รองลงมาคือภาษาของประเทศเพื่อนบ้านเนื่องจากประชากรมีการไปมาหาสู่กันเป็นประจำ

ทักษะภาษาต่างประเทศที่ใช้ พบว่า มีการใช้ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนอยู่ในระดับน้อย (ตารางที่ 11 12 47 48 และ 49) และพบว่ามีการใช้ทักษะการพูดและการฟังน้อยนั้นอาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารและกลุ่มอาชีพขาดความมั่นใจในการใช้ เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนนี้ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาต่างประเทศโดยตรง และถ้ามองระบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบดั้งเดิมแล้วจะพบว่า การเรียนภาษาต่างประเทศของไทยไม่เน้นทักษะการสื่อสาร แต่จะเน้นไวยากรณ์มากกว่า ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะการแสดงออก แม้ว่าการพูดและการฟังจะใช้น้อย แต่สัดส่วนของการฟังที่น้อยก็ยังมากกว่าการพูด เพราะว่าทักษะการฟังนั้นอาจจะไม่ได้มีการโต้ตอบ หรือเป็นลักษณะการสื่อสารทางเดียว ซึ่งอาจจะทำให้มั่นใจที่ฟังมากขึ้น ในส่วนของการอ่านและการเขียนนั้นยังมีสัดส่วนการใช้น้อยกว่าการพูดและฟังมาก อาจจะเป็นเพราะในสภาพความเป็นจริงของกลุ่มตัวอย่างจะแสวงหาสื่อสำหรับใช้ในการอ่านและการเขียนภาษาต่างประเทศนั้นหายากหรือแทบไม่มี จึงเป็นการยากที่จะแสวงหามาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ประกอบกับในชีวิตประจำวันและการทำงานนั้นมีการใช้ทักษะการเขียนน้อย นอกจากนั้นการอ่านเป็นการแสวงหาความรู้ที่คนบางกลุ่มอาจจะไม่ได้ใช้ หรือไม่มีความจำเป็นต้องใช้เลย ส่วนการเขียนพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้

ทักษะการเขียนน้อยเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการเขียนภาษาต่างประเทศต้องเป็นผู้มีความรู้ และทักษะความสามารถด้านภาษาและเนื้อหาเท่านั้นจึงจะเขียนได้ดี ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงเห็นว่าทักษะการเขียนเป็นสิ่งที่คุ้นเคยน้อยกว่าการพูดและฟัง

ลักษณะงานที่ใช้ภาษาต่างประเทศคือ การติดต่อทางโทรศัพท์ การต้อนรับ การประชาสัมพันธ์ งานบริการและการตลาด (ตารางที่ 13 14 และ 15) ซึ่งเป็นงานที่สถานประกอบการหรือองค์กรทุกแห่งจำเป็นต้องใช้เพื่อการดำเนินงานและความเจริญรุ่งเรืองของสถานประกอบการ/องค์กร เพราะหากมีการติดต่อด้านการค้าหรือดำเนินธุรกิจที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศก็จะได้เปรียบมากกว่าการไม่รู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนงานบริการ เช่น โรงแรมที่ต้องมีการบริการชาวต่างชาติมากกว่าสถานประกอบการอื่นหรือองค์กรรัฐ แม้ว่าจะเป็นงานที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศมากแต่ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ก็ยังพอใจน้อยกับการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร (ตารางที่ 16 17 และ 18) ซึ่งหมายถึงว่าบุคลากรที่ทำหน้าที่เหล่านี้ต้องฝึกฝนตนเองให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น ส่วนงานการตลาดและงานการต้อนรับนั้นผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรพอใจมากและมากที่สุดตามลำดับ และที่ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรพอใจมากอีกงานหนึ่ง คือ การท่องเที่ยว ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะในลักษณะงานนี้ต้องคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาต่างประเทศดีเข้ามาทำงาน จึงไม่มีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาต่างประเทศมากนัก

ในด้านความคิดเห็นต่อการใช้ภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพที่เห็นว่าตนเองมีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศได้ดีแล้วมีเพียงส่วนน้อย (ตารางที่ 50 51 และ 52) ซึ่งมีเฉพาะกลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจที่ประเมินตนเองว่าใช้ได้ดีแล้ว อาจจะเป็นเพราะว่าบุคคลเหล่านี้มีการศึกษาสูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น และส่วนหนึ่งอาจจะเคยได้รับการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศมาแล้ว ส่วนกลุ่มอาชีพโสด/ล้าม ที่เห็นว่าตนเองใช้ได้ดีนั้นก็เพราะว่ากลุ่มอาชีพนี้สามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีอยู่แล้วจึงมาประกอบอาชีพนี้ได้

ประเด็นการพัฒนาศักยภาพทางภาษาต่างประเทศจะเห็นว่า องค์กรเอกชนและสถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ไม่มีการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถทักษะภาษาต่างประเทศโดยตรง ส่วนการมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถทักษะภาษาต่างประเทศ จะเห็นว่าองค์กรภาครัฐเองส่วนใหญ่มีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถทักษะภาษาต่างประเทศ ซึ่งอาจจะเป็นยุทธวิธีในการส่งเสริมความสามารถและการดำเนินการตามนโยบายของรัฐ โดยรูปแบบในการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถทักษะภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานนั้นเป็นการอบรมในที่ทำงานมากกว่า เพราะว่าการอบรมในที่ทำงานจะประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย เพราะไม่ต้องเสียเวลาเดินทางและจ่ายค่าสถานที่ใดๆ อีกทั้งการอบรมในที่ทำงานยังสามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านของสถานประกอบการ/องค์กรได้มากกว่า

ในด้านของปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศนั้น ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร เห็นว่าการฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นปัญหามากทุกทักษะ ซึ่งการที่ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร บอกว่าได้ใช้ทักษะการพูดและการฟังมากกว่าทักษะการอ่านและเขียน จึงเห็นว่าทักษะการพูดและการฟังมีส่วนการเป็นปัญหามากกว่า ซึ่งประเด็นปัญหาก็คือไม่กล้าพูดได้ตอบ ซึ่งก็อธิบายได้ว่าเพราะ

บุคลากรเหล่านั้นเกือบทั้งหมดไม่ได้จบสาขาวิชาภาษาต่างประเทศโดยตรง การที่จะพูดจึงไม่กล้าเพราะกลัวว่าจะผิดไวยากรณ์ และขาดการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

2) ความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพเกือบทั้งหมดต้องการพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาต่างประเทศ แม้แต่กลุ่มอาชีพที่เป็นไกด์/ล่าม ที่คนส่วนใหญ่จะมองว่ามีทักษะทางภาษาต่างประเทศดีแล้วก็ยังต้องการพัฒนา ซึ่งเป็นการย้ำว่าการที่บุคคลไม่ได้จบวิชาภาษาต่างประเทศมาโดยตรงอาจจะขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรู้ ความเข้าใจทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม และสังคมอย่างแท้จริง และภาษาที่ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพต้องการเป็นอันดับหนึ่งก็คือภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาที่สองของหลายประเทศ การมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงมีโอกาสในการใช้งานมากกว่าภาษาอื่น ขณะที่ภาษาที่ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรต้องการรองลงมาคือ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น เพราะว่อาจค์กรหรือสถานประกอบการที่เป็นเครือข่ายกับต่างประเทศต้องใช้ภาษาเหล่านี้ในการติดต่อและทำธุรกิจกับบริษัทแม่ ส่วนกลุ่มอาชีพมีความต้องการภาษาลาว (เวียงจันทน์) รองลงมา ซึ่งก็เพราะว่ากลุ่มอาชีพที่อาศัยอยู่ในจังหวัดบริเวณชายแดนส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสาร และให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและชาวต่างประเทศที่อยู่ในประเทศเพื่อนบ้านอยู่แล้ว

ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการนั้น พบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพต้องการให้มีการพัฒนาทั้งทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน โดยทักษะการพูดและการฟังเป็นทักษะที่ต้องการให้พัฒนาในสัดส่วนที่มากกว่า เนื่องจากว่า การใช้ทักษะการพูดและการฟังเป็นทักษะเบื้องต้นในการติดต่อสื่อสาร การที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนนั้นต้องอาศัยพื้นฐานการศึกษามาตั้งแต่เด็ก ซึ่งผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพคิดว่าเป็นการยากที่จะมาฝึกทักษะเหล่านี้เมื่อเข้ามาทำงานแล้ว

วิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศที่ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพต้องการมากที่สุด คือ การศึกษาเพิ่มเติมในประเทศซึ่งถือว่าเป็นวิธีการพัฒนาที่ประหยัดค่าใช้จ่ายและไม่เสียเวลาทำงาน เพราะสำหรับผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพมองว่าวิธีการพัฒนาที่จะทำให้เสียเวลาทำงานหรือรายได้ไปนั้นไม่คุ้มค่ากับการลงทุนและยังไม่มีเวลาจำเป็น แต่หากเป็นการเรียนนอกเวลาทำงานกลุ่มตัวอย่างยินดีที่จะเรียนมากกว่าและพบว่าผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพยังต้องการให้สถาบันการศึกษาเป็นผู้จัดกิจกรรมให้ เช่น การจัดหลักสูตรการเรียนนอกเวลา เพราะมั่นใจในระบบการศึกษาของสถาบันการศึกษาว่ามีมาตรฐานและคุณภาพ และสามารถช่วยให้มีความรู้ความสามารถขึ้นได้ นอกจากนั้นอาจจะมีกรรับรองความรู้ ความสามารถด้วย ในขณะที่วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองก็เป็นที่ต้องการเช่นกัน โดยในกลุ่มผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรต้องการการเรียนรู้ด้วยตนเองจากคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมากกว่า เพราะมีโอกาสได้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตอยู่แล้ว แต่จะไม่มีเวลามาอบรมหรือศึกษาเพิ่มเติม เนื่องจากภาระงานมีมาก ขณะที่ในกลุ่มอาชีพต้องการการฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ เพราะกลุ่มอาชีพจะเห็นว่าตนเองสามารถเรียนรู้ได้จากกิจวัตรประจำวันของเขาเอง และเป็นวิธีที่สะดวกและง่ายที่จะเรียนรู้โดย

ไม่ต้องเสียเวลาในการไปเรียนในสถานศึกษา อีกทั้งปัจจุบันสื่อโทรทัศน์ก็มีความบันเทิงและสาระหลากหลายรูปแบบทั้งภาพยนตร์ ข่าวและสารคดีที่สามารถเรียนภาษาต่างประเทศได้

3) ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพ
ในด้านข้อเสนอแนะของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพต่อหน่วยงานที่ดูแลด้านการพัฒนาแรงงาน พบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรเสนอว่า ควรมีการอบรมระยะสั้นและการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็ก และมีการให้ข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมในการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศ และกลุ่มอาชีพได้เสนอว่า ควรมีการเปิดอบรมระยะสั้นและมีงบประมาณสนับสนุนให้เรียน ลดค่าใช้จ่ายในการอบรมหรือเรียนภาษาต่างประเทศ และในขณะเดียวกันสถานประกอบการหรือองค์กรที่กลุ่มอาชีพทำงานอยู่จะต้องมารับผิดชอบการฝึกทักษะภาษาต่างประเทศให้บุคลากรโดยตรง เพราะว่าเมื่อกลุ่มอาชีพมีความสามารถเหล่านี้แล้วก็จะไปเป็นผลดีต่อสถานประกอบการหรือองค์กรตามมา

3. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1) ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

1) ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร ควรมีการกำหนดนโยบายในการพัฒนาบุคลากรด้านความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศให้ชัดเจน เพราะพบว่ามีสถานประกอบการ/องค์กร กว่าครึ่งหนึ่งไม่มีนโยบายด้านนี้อย่างชัดเจน ทำให้สถานประกอบการ/องค์กร ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ยังควรให้การสนับสนุนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการที่จะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากร ได้แก่ ให้มีการเรียนรู้ในสถานประกอบการ/องค์กร ตลอดจนสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาตนเองมากขึ้น ส่งเสริมให้มีการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการ/องค์กรในทุกๆ ทักษะ ทั้งการพูด ฟัง อ่านและเขียน ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมให้มีบรรยากาศของการใช้ภาษาต่างประเทศเช่น ป้ายนิเทศต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรได้พัฒนาตนเอง ตลอดจนส่งเสริมสื่อบันเทิงที่เน้นการใช้ภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาอังกฤษ จีน หรือ ญี่ปุ่น เพราะทั้งสามภาษาเป็นที่ต้องการมากของทั้งสถานประกอบการ/องค์กรและกลุ่มอาชีพ

2) สถาบันที่ทำหน้าที่ในการพัฒนาทักษะฝีมือด้านแรงงาน ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศของแรงงานในกลุ่มอาชีพต่างๆ เพิ่มขึ้น นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะวิชาชีพ เพราะสถาบันดังกล่าวมีเครือข่ายความร่วมมืออยู่แล้วกับสถานประกอบการ

3) สถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ในการผลิตบุคลากรให้มีความสามารถด้านทักษะภาษาต่างประเทศ เพื่อป้อนกับสถานประกอบการ/องค์กร ควรมีการจัดหลักสูตรระยะสั้นเพื่อตอบสนองกับบุคลากรของสถานประกอบการ/องค์กร เพื่อนำไปสู่การเพิ่มพูนทักษะภาษาให้ดีขึ้นเพื่อประโยชน์ของสถานประกอบการ/องค์กร โดยหลักสูตรการฝึกอบรมดังกล่าวควรเน้นให้สามารถนำทักษะไปใช้ได้จริงใน

ชีวิตประจำวันและในการทำงาน และควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถและทักษะด้านการพูดและการฟัง เพื่อให้สามารถเข้าใจและสามารถโต้ตอบได้

นอกจากนี้ต้องพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต เพราะผู้บริหารมีข้อจำกัดเรื่องเวลา ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้ที่สามารถฝึกฝนทักษะทั้งการพูดฟัง อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ จีนและญี่ปุ่นให้ครอบคลุม และในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระยะยาว สถาบันการศึกษาควรปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเน้นให้มีการพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อผู้เรียนสามารถนำความสามารถด้านทักษะภาษาไปใช้ในการทำงานและในชีวิตประจำวันได้

3.2) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่เน้นความร่วมมือในลักษณะพหุภาคีที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการประเภทต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จีน และญี่ปุ่น ที่เป็นภาษาต่างประเทศที่สถานประกอบการเห็นว่ามีความต้องการพัฒนาให้พนักงานมีความสามารถและมีทักษะ เพื่อแสวงหารูปแบบการพัฒนาทักษะความสามารถภาษาต่างประเทศของบุคลากรสำหรับสถานประกอบการ ทั้งนี้ควรจะได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศที่สำคัญได้แก่ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และ ญี่ปุ่น ของกลุ่มอาชีพ เพื่อนำมาสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศได้อย่างสอดคล้อง

เอกสารอ้างอิง

- เกื้อ วงศ์บุญสิน. (2544). “ทักษะแรงงานไทยในอนาคตที่พึงประสงค์,” การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2544. สมาคมนักประชากร วันที่ 22-23 พฤศจิกายน 2544 .
- ชัยณรงค์ อินทรมีทรัพย์. (2543). “ทรัพยากรบุคคลไทยด้วยคุณภาพจริงหรือ” เอกสารประกอบการสัมมนาเรียนในการส่งเสริมการศึกษาลดชีวิตของประเทศไทย จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร.
- ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. (2539). ความต้องการแรงงานและความพร้อมในการมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการพัฒนาฝีมือแรงงานของสถานประกอบการทั่วประเทศ. เอกสารการวิจัย สนับสนุนโดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.
- บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ศูนย์. ม.ป.ป. โครงการสำรวจความต้องการแรงงานปี 2543 (รายงานผลการสำรวจฉบับสมบูรณ์) มปท.
- ประคอง กรรณสูตร. (2542) สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประภา สุขเกษม ดวงพร พงษ์โสภาวิจิตร และเยาวพา คังชะศิลป์.(2547). เรื่องข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ. จัดโดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วันที่ 20 ธันวาคม 2547 ณ โรงแรมดวงตะวัน จังหวัดเชียงใหม่.
- ประยิณ สุนทรวาท .(2540). การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานอุตสาหกรรมในเขตอำเภอบางประกง จังหวัดฉะเชิงเทรา. ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนศาสตร์.
- พัฒนาดี ชูโต และคณะ. (2546). รายงานการวิจัยเรื่อง ทักษะการทำงานของแรงงานไทยมุมมองจากนายจ้าง คนงานและผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดน่าน. พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ : วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แรงงานและสวัสดิการสังคม, กระทรวง. กรมการจัดหางาน. (2542). รายงานผลการสำรวจความต้องการแรงงานปี 2541 . มปท.
- ลม เปลี่ยนทิศ. (2545). “หมายเหตุประเทศไทย : จงปลดปล่อยพลังสมองออกมา,” ไทยรัฐ(25 มิถุนายน 2545): 5.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.(2543). รายงานการสัมมนาการนำเสนอข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ณ ห้องเชียงดาว โรงแรมดวงตะวัน จังหวัดเชียงใหม่.คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : โรงพิมพ์มิ่งเมือง.

- สนใจ ไชยบุญเรือง ธวัชชัย ไชยบุญเรือง และ เยาวรัตน์ การพานิช.(2542). รายงานการวิจัยเรื่อง ความต้องการการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของบุคลากรในมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น : ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุจิตราภรณ์ คำสะอาด. (2540). การส่งเสริมการพัฒนาทักษะแรงงานในสถานประกอบการขนาดกลาง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาดบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรพินทร์ หงส์พัฒนานนท์ และบุญเรือน วัฒนวงศ์. (2538). รายงานการวิจัยเรื่อง ความต้องการในการใช้ภาษาต่างประเทศในตลาดแรงงาน การโรงแรมและการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- อนงค์นุช เทียนทองและประภัสสร เดชะประเสริฐวิทยา.(2538). รายงานการวิจัยเรื่องภาระการจ้างงานของธุรกิจอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Brown, C. (1994). *Training, Productivity and Underemployment in International Perspectives on Theory, Methodology and Policy*. pp. 107-124. Aldershot, England: Avebury.
- International Labor Organization. (1998). *World Employment Report 1998-99: Employability in the Global Economy-How Training Matters*. Geneva: International Labor Office.
- Nadler, L. and Z. Nsdler. (1989). *Developing Human Resources*. 3 rd edition. San Francisco: Jossey- Bass Publishers.
- http://www.tourism.go.th/international_tourist_stat/tour_by_nationality_2004.xls) ค้นเมื่อ 20 กันยายน 2548
- <http://www.office.cmru.ac.th/qa/news38.html> ค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2548
- http://www.qa.kmitnb.ac.th/qa_news/2547/QANEWS64_25470115.pdf ค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2548
- <http://kromchol.rid.go.th/ffd/pmo/pmocoop/quest%20analysis.htm> ค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2548

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. ข้อมูลทั่วไปของแหล่งงาน
2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มอาชีพ

ภาคผนวก ข เครื่องมือวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร
2. แบบสัมภาษณ์สำหรับกลุ่มอาชีพ

ภาคผนวก ค รายชื่อเครือข่าย

ภาคผนวก ก

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. ข้อมูลทั่วไปของแหล่งงาน
2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มอาชีพ

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร

1) คุณลักษณะทั่วไป

ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 42.8 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.5 เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรที่อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 1.7 เท่านั้น ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี ถึงร้อยละ 53.4 รองลงมา ได้แก่ ระดับปริญญาโทและระดับ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 19.5 และ 8.5 ตามลำดับ ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร ส่วนใหญ่เรียนจบวิชาเอกการบริหารธุรกิจ ร้อยละ 34.7 รองลงมา ได้แก่ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ และวิชาเอกสังคมศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการมีประสบการณ์การทำงานเฉลี่ย 42.80 ปี โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการ 1-5 ปีร้อยละ 22.9 เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 1 ปีมีมากถึงร้อยละ 11.1 ดังตารางที่ ก1

ตารางที่ ก1 ร้อยละผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

คุณลักษณะทั่วไป	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	60.7
หญิง	39.3
รวม	100.0 (117)
กลุ่มอายุ	
20-29 ปี	10.2
30-39 ปี	25.4
40-49 ปี	41.5
50-59 ปี	21.2
60 ปีขึ้นไป	1.7
รวม	100.0 (118)
$\bar{X} = 42.80$ S.D. = 9.25 MIN = 23.0 MAX = 63.0	
ระดับการศึกษาสูงสุด	
ประถมศึกษา	2.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	1.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	5.9
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	8.5
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	4.2
ปริญญาตรี	53.4
ปริญญาโท	19.5
อื่น ๆ (ปวท. ปกศ. ดัณ อนุปริญญา)	4.2
รวม	100.0 (118)

ตารางที่ ก1 ร้อยละผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป(ต่อ)

คุณลักษณะทั่วไป	ร้อยละ
วิชาเอกที่จบการศึกษา	
การบริหารธุรกิจ	34.7
ภาษาต่างประเทศ	2.0
สังคมศาสตร์	12.9
วิทยาศาสตร์	22.8
มนุษยศาสตร์	2.0
วิทยาการจัดการ	11.9
ศิลปศาสตร์	1.0
การบริหารองค์กร	3.0
การเมืองการปกครอง	5.9
นิติศาสตร์	1.0
อื่น ๆ (การออกแบบตกแต่งภายใน/พลศึกษา)	3.0
รวม	100.0(101)
ระดับประสบการณ์การทำงานในอาชีพ	
ต่ำกว่า 1 ปี	11.1
1-5 ปี	22.9
6-10 ปี	15.3
11-15 ปี	12.7
16-20 ปี	17.8
21-25 ปี	10.2
26-30 ปี	6.8
31-35 ปี	1.7
36 ปีขึ้นไป	1.7
รวม	100.0 (118)
$\bar{X} = 12.61$ S.D. = 9.25 MIN = 0.33 MAX = 40	

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้บริหาร-เจ้าขององค์กรเอกชนทั้งหมดเป็นเพศชาย แต่ในองค์กรรัฐ สถานประกอบการโรงแรม และสถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.7 66.7 และ 65.1 ตามลำดับ โดยสถานประกอบการบริการเป็นเพศหญิงใกล้เคียงกับเพศชาย ผู้บริหาร-เจ้าขององค์กรเอกชนส่วนใหญ่อายุระหว่าง 50-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.0 องค์กรรัฐส่วนใหญ่อายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.7

ด้านระดับการศึกษาของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการอุตสาหกรรม องค์กรเอกชน สถานประกอบการโรงแรมและสถานประกอบการบริการส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี โดยที่ผู้บริหารองค์กรรัฐจบการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีและโท เป็นสัดส่วนเท่ากัน เป็นที่น่าสังเกตว่าเฉพาะผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการบริการและอุตสาหกรรมเท่านั้นที่จบการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.9 และ 2.3 ตามลำดับ ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการโรงแรม สถานประกอบการบริการ และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่วิชาเอกที่จบการศึกษาคือการบริหารธุรกิจ

โดยที่องค์กรรัฐส่วนใหญ่วิชาเอกคือสังคมศาสตร์ ถึงร้อยละ 23.3 ขณะที่องค์กรเอกชนนั้นวิชาเอกที่จบการศึกษาคือการบริหารธุรกิจ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 33.3 เท่ากัน

สำหรับกลุ่มประสบการณ์การทำงานในอาชีพกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการพบว่าผู้บริหาร-เจ้าขององค์กรเอกชน สถานประกอบการบริการ องค์กรรัฐ และสถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในอาชีพระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.0 23.5 23.3 และ 23.3 ตามลำดับ สถานประกอบการโรงแรมส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในอาชีพระหว่าง 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 เป็นที่น่าสังเกตว่าเฉพาะองค์กรเอกชนและสถานประกอบการโรงแรมที่มีประสบการณ์การทำงานในอาชีพ 36 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 16.7 ตามลำดับ ดังตารางที่ ก2

ตารางที่ ก2 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามลักษณะทั่วไปกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

ลักษณะทั่วไป	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
เพศ					
ชาย	66.7	100.0	65.1	44.1	66.7
หญิง	33.3	-	34.9	55.9	33.3
รวม	100.0 (30)	100.0 (4)	100.0(43)	100.0(34)	100.0(6)
กลุ่มอายุ					
20-29 ปี	-	-	14.0	14.7	16.7
30-39 ปี	10.0	-	32.6	35.3	16.7
40-49 ปี	56.7	20.0	39.5	35.3	33.3
50-59 ปี	33.3	60.0	11.6	14.7	33.3
60 ปีขึ้นไป	-	20.0	2.3	-	-
รวม	100.0(30)	100.0 (5)	100.0(43)	100.0(34)	100.0(6)
ระดับการศึกษาสูงสุด					
ประถมศึกษา	-	-	2.3	5.9	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-	2.3	2.9	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-	40.0	2.3	11.8	-
ปวช.	-	-	4.7	20.6	16.7
ปวส.	-	-	9.3	-	16.7
ปริญญาตรี	50.0	60.0	65.1	41.2	50.0
ปริญญาโท	50.0	-	9.3	8.8	16.7
อื่น ๆ (ปวท/ปศส/อนุปริญญา)	-	-	4.7	8.8	-
รวม	100.0(30)	100.0 (5)	100.0(43)	100.0(34)	100.0(6)

ตารางที่ ก2 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามลักษณะทั่วไปกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ(ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
วิชาเอกที่จบการศึกษา					
การบริหารธุรกิจ	16.7	33.3	38.9	46.2	50.0
ภาษาต่างประเทศ	-	-	-	3.8	16.7
สังคมศาสตร์	23.3	33.3	8.3	7.7	-
วิทยาศาสตร์	20.0	33.3	33.3	15.4	-
มนุษยศาสตร์	3.3	-	-	3.8	-
วิทยาการจัดการ	13.3	-	8.3	11.5	33.3
ศิลปศาสตร์	-	-	2.8	-	-
การบริหารองค์กร	6.7	-	-	3.8	-
การเมืองการปกครอง	10.0	-	5.6	3.8	-
นิติศาสตร์	3.3	-	-	-	-
อื่นๆ(การออกแบบตกแต่งภายใน/พลศึกษา)	3.3	-	2.8	3.8	-
รวม	100.0(30)	100.0 (3)	100.0(36)	100.0(26)	100.0 (6)
กลุ่มประสบการณ์การทำงานในอาชีพ					
ต่ำกว่า 1 ปี	10.0	-	11.6	11.8	16.7
1-5 ปี	23.3	40.0	23.3	23.5	-
6-10 ปี	10.0	-	18.6	17.6	16.7
11-15 ปี	6.7	-	16.3	14.7	16.7
16-20 ปี	23.3	20.0	9.3	20.6	33.3
21-25 ปี	10.0	20.0	14.0	5.9	-
26-30 ปี	13.3	-	7.0	2.9	-
31-35 ปี	3.3	-	-	2.9	-
36 ปีขึ้นไป	-	20.0	-	-	16.7
รวม	100.0(30)	100.0 (5)	100.0 (43)	100.0(34)	100.0 (6)

2) ประเภทและลักษณะขององค์กร/สถานประกอบการ

องค์กร/สถานประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการอุตสาหกรรม ร้อยละ 32.2 รองลงมา ได้แก่ สถานประกอบการบริการ และองค์กรรัฐ ร้อยละ 28.8 และ 25.4 ตามลำดับ และยังพบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นบริษัทหลักผลิตเฉพาะในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 61.3 รองลงมา ได้แก่ บริษัทเครือข่ายกับบริษัทในประเทศ และบริษัทเครือข่ายกับบริษัทต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.7 และ 9.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ ก3

ตารางที่ ก3 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามประเภทและลักษณะขององค์กร/สถานประกอบการ

ประเภทและลักษณะขององค์กร/สถานประกอบการ	ร้อยละ
ประเภทขององค์กร/สถานประกอบการ	
องค์กรรัฐ	25.4
องค์กรเอกชน	4.2
สถานประกอบการเกษตรกรรม	4.2
สถานประกอบการอุตสาหกรรม	32.2
สถานประกอบการบริการ	28.8
สถานประกอบการโรงแรม	5.1
รวม	100.0 (118)
ลักษณะของสถานประกอบการ	
บริษัทหลักผลิตเฉพาะในสถานประกอบการ	61.3
บริษัทหลักผลิตในระดับชุมชน	2.7
บริษัทเครือข่ายกับบริษัทในประเทศ	26.7
บริษัทเครือข่ายกับบริษัทต่างประเทศ	9.3
รวม	100.0 (75)

3) ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสถานประกอบการและองค์กร

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการ ผู้จัดการฝ่าย ผู้ช่วยผู้จัดการ ร้อยละ 65.9 รองลงมาคือเป็นเจ้าของ/หุ้นส่วน ผู้บริหารองค์กรส่วนใหญ่มีตำแหน่งในองค์กรเป็นหัวหน้าหน่วยระดับจังหวัด / ผู้ช่วย คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา เป็นหัวหน้าฝ่ายในหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ดังตารางที่ ก4

ตารางที่ ก4 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งในสถานประกอบการ/องค์กร

ตำแหน่งในสถานประกอบการ/องค์กร	ร้อยละ
ตำแหน่งในสถานประกอบการ	
เจ้าของ/หุ้นส่วน	19.5
ผู้จัดการ ผู้จัดการฝ่าย ผู้ช่วยผู้จัดการ	65.9
หัวหน้าแผนก	4.9
เจ้าหน้าที่ฝ่าย	6.1
พนักงานในสถานประกอบการ	3.7
รวม	100.0 (82)
ตำแหน่งในองค์กร	
หัวหน้าหน่วยระดับจังหวัด / ผู้ช่วย	60.0
หัวหน้าฝ่ายในหน่วยงาน	17.1
หัวหน้าองค์กรเอกชน	14.3
อื่นๆ (เจ้าหน้าที่ในองค์กร นักวิชาการในองค์กร)	8.6
รวม	100.0(35)

สถานประกอบการที่ศึกษาส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานระหว่าง 1-20 คนมากที่สุดร้อยละ 34.2 ส่วนในองค์กรพบว่า ส่วนใหญ่มีบุคลากร 1-20 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 ดังตารางที่ ก5

ตารางที่ ก5 ร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระดับจำนวนพนักงาน/บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กร

ระดับจำนวนพนักงาน/บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กร	ร้อยละ	
	สถานประกอบการ	องค์กร
1-20 คน	34.2	65.7
21-40 คน	18.8	14.3
41-60 คน	10.2	2.9
61-80 คน	2.6	-
81-100 คน	0.9	-
ตั้งแต่ 101 คนขึ้นไป	33.3	17.1
รวม	100.0 (117)	100.0(35)
	$\bar{X}$ = 307.9 S.D. = 643.9	$\bar{X}$ = 190.8 S.D. = 452.4
	MIN = 3 MAX = 4138	MIN = 1 MAX = 2071
	Mode = 40	Mode = 6

ด้านระดับการศึกษาของพนักงาน/บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กร พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ ที่มีระดับจำนวนพนักงานระหว่าง 1-10 คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 52.8 ส่วนด้านระดับการศึกษาของบุคลากรในองค์กร พบว่า องค์กรส่วนใหญ่ที่มีระดับจำนวนบุคลากรระหว่าง 1-10 คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 70.0 ดังตารางที่ ก6

ตารางที่ ก6 ร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระดับจำนวนพนักงานในสถานประกอบการที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ

ระดับจำนวนพนักงาน/บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กร	การศึกษาระดับต่าง ๆ				ปริญญาตรีจากม.ของรัฐ
	ม.ต้น และต่ำกว่า	ม.ปลาย	ปวช.	ปวส.	
สถานประกอบการ					
ไม่มี	24.0	46.5	46.1	36.5	13.2
1-10 คน	30.0	31.6	28.4	33.7	52.8
11-20 คน	9.0	2.0	10.7	10.9	12.3
21-30 คน	7.0	3.0	2.0	1.0	10.4
31-40 คน	5.0	1.0	3.9	3.0	1.9
41-50 คน	3.0	2.0	2.0	4.0	2.8
ตั้งแต่ 51 คนขึ้นไป	22.0	13.9	6.9	10.9	6.6
รวม	100.0 (100)	100.0(101)	100.0(102)	100.0 (101)	100.0 (106)

ตารางที่ ก6 ร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระดับจำนวนพนักงานในสถานประกอบการที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ (ต่อ)

ระดับจำนวนพนักงาน/ บุคลากรในสถานประกอบการ/ องค์กร	การศึกษาระดับต่าง ๆ				
	ม.ต้น และ ต่ำกว่า	ม.ปลาย	ปวช.	ปวส.	ปริญญาตรีจาก ม.ของรัฐ
ค่าเฉลี่ย	167.11	56.58	14.70	37.14	17.36
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	345.99	142.62	31.95	167.87	32.32
ค่าต่ำสุด	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ค่าสูงสุด	1,598.00	836.00	218.00	1,434.00	207.00
องค์กร ไม่มี	50.0	67.9	78.6	50.0	-
1-10 คน	46.4	28.6	14.3	46.4	70.0
11-20 คน	-	-	-	-	16.7
21-30 คน	-	-	-	-	3.3
ตั้งแต่ 51 คนขึ้นไป	3.6	3.6	7.1	3.6	3.3
รวม	100.0(28)	100.0(28)	100.0(28)	100.0(28)	100.0(30)
ค่าเฉลี่ย	5.96	4.18	15.89	6.96	36.33
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	27.08	18.29	67.41	29.50	89.96
ค่าต่ำสุด	0.00	0.00	0.00	0.00	1.00
ค่าสูงสุด	144.00	97.00	348.00	157.00	337.00

นอกจากนี้ยังพบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่มีพนักงานที่มีการศึกษาวิชาเอกภาษาต่างประเทศ ขณะที่องค์กรทั้งหมดไม่มีบุคลากรที่มีการศึกษาวิชาเอกภาษาต่างประเทศ มีเพียงส่วนน้อยที่มีบุคลากรที่มีการศึกษาวิชาโทภาษาต่างประเทศ ดังตารางที่ ก7

ตารางที่ ก7 ร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระดับจำนวนพนักงานในสถานประกอบการที่มีการศึกษาวิชาเอกและวิชาโทภาษาต่างประเทศ

ระดับจำนวนพนักงาน/บุคลากร ในสถานประกอบการ/องค์กร	วิชาเอกภาษา ต่างประเทศ	วิชาโทภาษา ต่างประเทศ
สถานประกอบการ ไม่มี	94.4	93.5
1 คน	0.9	0.9
2 คน	-	0.9
3 คน	1.9	1.9
ตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป	2.8	2.8
รวม	100.0 (108)	100.0 (108)
ค่าเฉลี่ย	2.73	0.28
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	19.61	1.10
ค่าต่ำสุด	0.00	0.00
ค่าสูงสุด	172.00	7.00

ตารางที่ ก7 ร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามระดับจำนวนพนักงานในสถานประกอบการที่มี การศึกษาวิชาเอกและวิชาโทภาษาต่างประเทศ(ต่อ)

ระดับจำนวนพนักงาน/บุคลากร ในสถานประกอบการ/องค์กร	วิชาเอกภาษา ต่างประเทศ	วิชาโทภาษา ต่างประเทศ
องค์กร ไม่มี	100.0	96.7
2 คน	-	3.3
รวม	100.0 (35)	100.0 (35)
ค่าเฉลี่ย	0.00	-
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.00	0.36
ค่าต่ำสุด	0.00	0.00
ค่าสูงสุด	0.00	2.00

ผลการวิเคราะห์จำนวนพนักงานในองค์กร/สถานประกอบการกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ พบว่า องค์กรเอกชน องค์กรรัฐ และสถานประกอบการบริการส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในองค์กร/สถานประกอบการระหว่าง 1-20 คน ร้อยละ 80.0 63.3 และ 44.1 ตามลำดับ สถานประกอบการโรงแรม และสถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในองค์กร/สถานประกอบการตั้งแต่ 101 คนขึ้นไป ดังตารางที่ ก8

ตารางที่ ก8 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับจำนวนพนักงานในองค์กร /สถานประกอบการกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

ระดับจำนวนพนักงานใน องค์กร/สถานประกอบการ	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
1-20 คน	63.3	80.0	4.8	44.1	-
21-40 คน	13.3	20.0	26.2	14.7	16.7
41-60 คน	3.3	-	11.9	17.6	-
61-80 คน	-	-	2.4	5.9	-
81-100 คน	-	-	2.4	-	-
101 คนขึ้นไป	20.0	-	52.4	17.6	83.3
รวม	100.0 (30)	100.0 (5)	100.0 (42)	100.0 (34)	100.0 (6)

ส่วนด้านจำนวนพนักงานที่เรียนจบระดับระดับต่าง ๆ ในแต่ละประเภทองค์กร/สถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีพนักงานที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่า 51 คนขึ้นไป ร้อยละ 51.4 สถานประกอบการบริการมีพนักงานที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่า 1-10 คน ร้อยละ 45.5 และสถานประกอบการโรงแรมส่วนใหญ่พนักงานที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่า 31-40 คน ร้อยละ 50.0

สถานประกอบการโรงแรมส่วนใหญ่มีพนักงานที่เรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 51 คนขึ้นไป ขณะที่สถานประกอบการบริการมี 1-10 คนร้อยละ 39.4 และยังพบว่าสถานประกอบการอุตสาหกรรมมีพนักงานที่เรียนจบระดับ ปวช. จำนวน 1-10 คน ร้อยละ 34.2 สถานประกอบการโรงแรมมีระดับจำนวนพนักงานที่เรียนจบระดับ ปวช. จำนวน 1-10คน 11-20 คน และ 41-50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน ด้านจำนวนพนักงานที่เรียนจบระดับปวส. พบว่าสถานประกอบการอุตสาหกรรมมี

พนักงานที่เรียนจบระดับปวส. จำนวน 1-10 คน ร้อยละ 35.1 ด้านจำนวนพนักงานที่เรียนจบระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยภาครัฐ พบว่า องค์กรเอกชน องค์กรรัฐ สถานประกอบการอุตสาหกรรม และสถานประกอบการโรงแรมส่วนใหญ่มีระดับจำนวนพนักงานที่เรียนจบระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยภาครัฐ 1-10 คน ร้อยละ 80.0 70.8 51.3 และ 50.0 ตามลำดับ โดยสถานประกอบการโรงแรม มีระดับจำนวนพนักงานที่เรียนจบวิชาเอกภาษาต่างประเทศ 4 คนขึ้นไป ร้อยละ 50.0 หนึ่งองค์กรเอกชนทั้งหมดไม่มีพนักงานที่เรียนจบวิชาโทภาษาต่างประเทศ ดังตารางที่ ก9

ตารางที่ ก9 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามจำนวนพนักงานที่จบการศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ กับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

จำนวนพนักงานที่จบการศึกษาระดับ ชั้นต่าง ๆ	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กร เอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การ โรงแรม
จำนวนพนักงานที่เรียนจบระดับ ม.ต้นและต่ำกว่า					
ไม่มี	47.8	60.0	2.9	27.3	-
1-10 คน	47.8	40.0	5.7	45.5	-
11-20 คน	-	-	11.4	12.1	25.0
21-30 คน	-	-	17.1	3.0	-
31-40 คน	-	-	5.7	3.0	50.0
41-50 คน	-	-	5.7	3.0	-
51 คนขึ้นไป	4.3	-	51.4	6.1	25.0
รวม	100.0(23)	100.0 (5)	100.0(35)	100.0(33)	100.0 (4)
จำนวนพนักงานที่เรียนจบระดับ ม.ปลาย					
ไม่มี	65.2	80.0	38.9	42.4	-
1-10 คน	30.4	20.0	27.8	39.4	25.0
11-20 คน	-	-	2.8	3.0	-
21-30 คน	-	-	5.6	3.0	-
31-40 คน	-	-	-	3.0	-
41-50 คน	-	-	-	3.0	25.0
51 คนขึ้นไป	4.3	-	25.0	6.1	50.0
รวม	100.0 (23)	100.0(5)	100.0 (36)	100.0 (33)	100.0(4)
จำนวนพนักงานที่เรียนจบระดับ ปวช.					
ไม่มี	78.3	80.0	26.3	45.5	-
1-10 คน	13.0	20.0	34.2	33.3	33.3
11-20 คน	-	-	15.8	12.1	33.3
21-30 คน	-	-	2.6	3.0	-
31-40 คน	-	-	5.3	6.1	-
41-50 คน	-	-	2.6	-	33.3
51 คนขึ้นไป	8.7	-	13.2	-	-
รวม	100.0 (23)	100.0(5)	100.0 (38)	100.0 (33)	100.0 (3)

ตารางที่ ก9 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามจำนวนพนักงานที่จบการศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ กับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ(ต่อ)

จำนวนพนักงานที่จบการศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
จำนวนพนักงานที่เรียนจบระดับ ปวส.					
ไม่มี	47.8	60.0	18.9	48.5	-
1-10 คน	47.8	40.0	35.1	24.2	-
11-20 คน	-	-	16.2	12.1	33.3
21-30 คน	-	-	2.7	-	-
31-40 คน	-	-	5.4	-	33.3
41-50 คน	-	-	5.4	3.0	33.3
51 คนขึ้นไป	4.3	-	16.2	12.1	-
รวม	100.0 (23)	100.0(5)	100.0 (37)	100.0 (33)	100.0 (3)
จำนวนพนักงานที่เรียนจบ ป.ตรีจากมหาวิทยาลัยภาครัฐ					
ไม่มี	-	-	10.3	29.4	-
1-10 คน	70.8	80.0	51.3	38.2	50.0
11-20 คน	16.7	20.0	10.3	11.8	-
21-30 คน	4.2	-	7.7	14.7	50.0
31-40 คน	-	-	5.1	-	-
41-50 คน	-	-	5.1	2.9	-
51 คนขึ้นไป	8.3	-	10.3	2.9	-
รวม	100.0(24)	100.0 (5)	100.0(39)	100.0(34)	100.0(4)
ไม่มี	100.0	100.0	92.5	97.1	50.0
1 คน	-	-	-	2.9	-
3 คน	-	-	5.0	-	-
4 คนขึ้นไป	-	-	2.5	-	50.0
รวม	100.0(25)	100.0(5)	100.0(40)	100.0(34)	100.0(4)
จำนวนพนักงานที่เรียนจบวิชาเอกภาษาต่างประเทศ					
จำนวนพนักงานที่เรียนจบวิชาโทภาษาต่างประเทศ					
ไม่มี	96.0	100.0	97.5	91.2	50.0
1 คน	-	-	-	2.9	-
2 คน	4.0	-	-	-	-
3 คน	-	-	2.5	2.9	-
4 คนขึ้นไป	-	-	-	2.9	50.0
รวม	100.0(25)	100.0 (5)	100.0(40)	100.0(34)	100.0(4)

2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มอาชีพ

1) คุณลักษณะทั่วไป

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 33.87 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.6 เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มอาชีพที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 1.0 เท่านั้น และพบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.6 เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มอาชีพที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้น อนึ่งกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จบสาขาวิชาวิทยาการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 26.4 รองลงมาก็คือสาขาบริหารธุรกิจ ซึ่งส่วนใหญ่มีวิชาเอกด้านการจัดการ สำหรับสาขาวิชาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท พบว่า จบสาขาวิชาศิลปศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) นิติศาสตร์ธุรกิจ และพัฒนาสังคม คิดเป็นร้อยละ 20.0 เท่ากัน และ พบว่า ส่วนใหญ่มีวิชาเอกด้านพัฒนาชุมชน/สังคม รองลงมาก็คือวิชาเอกด้านภาษาอังกฤษ บริหารธุรกิจ การเงิน เทคโนโลยีการศึกษา และบริหารภาครัฐ ดังตารางที่ ก10

ตารางที่ ก10 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

คุณลักษณะทั่วไป	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	56.4
หญิง	43.6
รวม	100.0 (289)
กลุ่มอายุ	
ต่ำกว่า 20 ปี	3.2
20-29 ปี	36.6
30-39 ปี	33.2
40-49 ปี	18.8
50-59	7.2
ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	1.0
รวม	100.0 (292)
$\bar{X}$ = 33.87 S.D. = 9.71 MIN = 15.0 MAX = 64.0	
ระดับการศึกษาสูงสุด	
ไม่ได้เรียน	0.7
ประถมศึกษา	13.9
มัธยมศึกษาตอนต้น	10.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	13.3
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	6.8
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.)	22.1
ปริญญาตรี	29.6
ปริญญาโท	3.1
รวม	100.0 (294)

ตารางที่ ก10 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป(ต่อ)

คุณลักษณะทั่วไป	ร้อยละ
สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี	
การบริหารธุรกิจ	18.4
วิทยาการจัดการ	26.4
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	11.5
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.4
การเมืองการปกครอง	5.7
นิติศาสตร์	4.6
วิศวกรรมศาสตร์	5.7
การศึกษา	8.0
อื่นๆ	16.1
รวม	100.0(87)
วิชาเอกที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี	
ประถมศึกษา	1.4
คอมพิวเตอร์	4.3
การจัดการ	15.9
บัญชี	8.7
พลศึกษา	4.3
นิติศาสตร์	5.8
พยาบาล	5.8
รัฐศาสตร์	2.9
อุตสาหกรรม	4.3
เคมี	2.9
ภาษาอังกฤษ	1.4
บริหารธุรกิจ	4.3
สื่อมวลชน	1.4
การคลัง	1.4
การตลาด	8.7
คหกรรมศาสตร์	1.4
การเงิน	2.9
รัฐประศาสนศาสตร์	2.9
สังคมศึกษา	1.4
การโรงแรม	1.4
ปฐพีศาสตร์	1.4
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	1.4
สัตวบาล	1.4
เทคโนโลยีการศึกษา	1.4
เศรษฐศาสตร์	1.4
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	1.4
กรคโฆษณาและประชาสัมพันธ์	2.9
ภาษาไทย	1.4

ตารางที่ ก10 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป(ต่อ)

คุณลักษณะทั่วไป	ร้อยละ
บริหารทรัพยากรมนุษย์	1.4
เครื่องกล	1.4
รวม	100.0 (69)
สาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท	
ศิลปศาสตร์	20.0
รัฐประศาสนศาสตร์	20.0
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA)	20.0
นิติศาสตร์ธุรกิจ	20.0
พัฒนาลังคม	20.0
รวม	100.0 (5)
วิชาเอกที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท	
ภาษาอังกฤษ	14.3
บริหารธุรกิจ	14.3
การเงิน	14.3
เทคโนโลยีการศึกษา	14.3
พัฒนาชุมชน/สังคม	28.6
บริหารภาครัฐ	14.3
รวม	100.0 (7)

ผลวิเคราะห์ด้านเพศในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบว่า อาชีพผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 90.6 โดยที่อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 59.6 และ 40.0 ตามลำดับ และเป็นที่น่าสังเกตว่าอาชีพผู้ใช้แรงงานส่วนน้อยเป็นเพศหญิง ในขณะที่เดียวกันอาชีพค้าขาย/พนักงานขายส่วนน้อยเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 11.8 และด้านอายุ พบว่า อาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย/พนักงานขาย และอาชีพพนักงานบริษัท ส่วนอาชีพผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่อายุ 30-39 ปี เป็นที่น่าสังเกตว่า อาชีพค้าขาย/พนักงานขายและผู้ใช้แรงงานเท่านั้นที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.9 และ 1.9 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า อาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพพนักงานบริษัท โดยที่อาชีพผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.5

ส่วนอาชีพค้าขาย/พนักงานขายจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)และระดับปริญญาตรีเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 29.4 เป็นที่น่าสังเกตว่ามีเฉพาะอาชีพค้าขาย/พนักงานขาย ที่ไม่ได้เรียนคิดเป็นร้อยละ 5.9 ทุกกลุ่มอาชีพ ทั้งหมดที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่จบกลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โดยที่อาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานทั้งหมดจบกลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย/พนักงานขาย พนักงานบริษัท และผู้ใช้แรงงาน คิดเป็นร้อยละ 79.3 75.0 73.8 และ 62.5 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่ามีเพียงอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเท่านั้นที่จบกลุ่มสาขาวิชา

วิทยาศาสตร์สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.3 และ 2.4 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มวิชาเอกที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่จบกลุ่มวิชาเอกศิลปศาสตร์ โดยอาชีพโค้ด/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานทั้งหมดจบกลุ่มวิชาเอกศิลปศาสตร์ รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐ อาชีพผู้ใช้แรงงาน อาชีพพนักงานบริษัท และอาชีพค้าขาย/พนักงานขาย คิดเป็นร้อยละ 81.5 75.0 68.8 และ 66.7 ตามลำดับ อาชีพค้าขาย/พนักงานขายและพนักงานบริษัท จบกลุ่มวิชาเอกวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 28.1 ตามลำดับ และพบว่ามีเฉพาะอาชีพผู้ใช้แรงงาน อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทที่จบการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดจบกลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ และพบว่ามีเฉพาะอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทที่ทั้งหมดจบกลุ่มวิชาเอกศิลปศาสตร์ในระดับปริญญาโท ดังตารางที่ ก11

ตารางที่ ก11 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไปกับกลุ่มอาชีพ

คุณลักษณะทั่วไป	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	กลุ่มอาชีพ พนักงานบริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	โค้ด/ล่าม /ลูกจ้างฯ
เพศ					
ชาย	90.6	59.6	31.6	11.8	20.0
หญิง	9.4	40.4	68.4	88.2	80.0
รวม	100.0 (106)	100.0(47)	100.0(114)	100.0(17)	100.0(5)
กลุ่มอายุ					
ต่ำกว่า 20 ปี	5.6	-	2.7	-	-
20-29 ปี	24.3	20.0	52.2	52.9	60.0
30-39 ปี	29.9	38.0	36.3	23.5	20.0
40-49 ปี	25.2	34.0	8.0	11.8	-
50-59	13.1	8.0	0.9	5.9	20.0
ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	1.9	-	-	5.9	-
รวม	100.0(107)	100.0(50)	100.0(113)	100.0(17)	100.0(5)
ระดับการศึกษาสูงสุด					
ไม่ได้เรียน	0.9	-	-	5.9	-
ประถมศึกษา	35.5	2.0	0.9	5.9	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	21.5	3.9	5.3	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	13.1	5.9	14.9	29.4	-
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	7.5	5.9	7.0	-	20.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	14.0	15.7	32.5	29.4	-
ปริญญาตรี	5.6	58.8	36.8	29.4	80.0
ปริญญาโท	1.9	7.8	2.6	-	-
รวม	100.0(107)	100.0(51)	100.0(114)	100.0(17)	100.0(5)

ตารางที่ ก11 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไปกับกลุ่มอาชีพ(ต่อ)

คุณลักษณะทั่วไป	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐา	กลุ่มอาชีพ พนักงานบริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่ำม /ลูกจ้างฯ
กลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี					
ศิลปศาสตร์	62.5	79.3	73.8	75.0	100.0
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	-	10.3	2.4	-	-
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	37.5	10.3	23.8	25.0	-
รวม	100.0 (8)	100.0(29)	100.0(42)	100.0(4)	100.0(4)
กลุ่มวิชาเอกที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี					
ศิลปศาสตร์	75.0	81.5	68.8	66.7	100.0
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	-	11.1	3.1	-	-
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	25.0	7.4	28.1	33.3	-
รวม	100.0(4)	100.0(27)	100.0(32)	100.0 (3)	100.0(3)
กลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท					
ศิลปศาสตร์	100.0	100.0	100.0	-	-
รวม	100.0 (1)	100.0 (3)	100.0 (1)	-	-
กลุ่มวิชาเอกที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี					
ศิลปศาสตร์	-	100.0	100.0	-	-
รวม	-	100.0(4)	100.0(3)	-	-

2) ภูมิสำเนาเดิม

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มอาชีพมีภูมิสำเนาเดิมอยู่ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมา ได้แก่ ภาคกลาง และภาคใต้ ตามลำดับ ทั้งนี้ พบว่า กลุ่มอาชีพที่มีการย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีภูมิสำเนาเดิมคือจังหวัดอุบลราชธานี และอุดรธานี ดังตารางที่ ก12

เมื่อวิเคราะห์ภูมิสำเนาเดิมรายภาคในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีภูมิสำเนาเดิมคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีภูมิสำเนาเดิมคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 81.0 อาชีพค้าขาย/พนักงานขายมีภูมิสำเนาเดิมคือภาคกลาง เป็นอันดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 33.3 เป็นที่น่าสังเกตว่าอาชีพไกด์/ล่ำม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานไม่มีการย้ายถิ่นจากจังหวัดเดิมเลย ดังตารางที่ ก13

ตารางที่ ก12 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามภูมิสำเนาเดิม

ภูมิสำเนาเดิม	ร้อยละ
ภูมิสำเนาเดิมรายภาค	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	71.4
ภาคเหนือ	4.8
ภาคใต้	6.0
ภาคกลาง	16.7
ภาคตะวันออก	1.2
รวม	100.0 (84)

ตารางที่ ก12 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามภูมิภาค(ต่อ)

ภูมิภาค	ร้อยละ
ภูมิภาคตะวันออก	
กรุงเทพมหานคร	6.0
นครปฐม	1.2
พระนครศรีอยุธยา	1.2
ชัยนาท	1.2
สมุทรปราการ	1.2
นครสวรรค์	2.4
เพชรบูรณ์	1.2
สุพรรณบุรี	1.2
สระบุรี	1.2
เชียงใหม่	1.2
น่าน	1.2
แพร่	1.2
ลำปาง	1.2
นครพนม	7.1
มหาสารคาม	6.0
อุบลราชธานี	8.3
ศรีสะเกษ	2.4
บุรีรัมย์	7.1
ขอนแก่น	6.0
อุดรธานี	8.3
ชัยภูมิ	4.8
หนองคาย	1.2
กาฬสินธุ์	2.4
ร้อยเอ็ด	3.6
นครราชสีมา	2.4
เลย	1.2
หนองบัวลำภู	2.4
สกลนคร	1.2
สุรินทร์	4.8
ยโสธร	2.4
นครศรีธรรมราช	2.4
ประจวบคีรีขันธ์	1.2
ภูเก็ต	1.2
พังงา	1.2
ชลบุรี	1.2
รวม	100.0 (84)

ตารางที่ ก13 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามภูมิสำเนาเดิมรายภาคกับกลุ่มอาชีพ

ภูมิสำเนาเดิมรายภาค	กลุ่มอาชีพ			
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐา	พนักงานบริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	77.8	81.0	64.3	66.7
ภาคเหนือ	-	4.8	7.1	-
ภาคใต้	-	9.5	7.1	-
ภาคกลาง	16.7	4.8	21.4	33.3
ภาคตะวันออก	5.6	-	-	-
รวม	100.0(18)	100.0(21)	100.0(42)	100.0 (3)

3) ลักษณะการทำงานในอาชีพ

ผลจากการวิเคราะห์ด้านอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท รองลงมา ได้แก่ ผู้ใช้แรงงาน และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยพบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่เคยไปทำงานต่างประเทศมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 95.0 ส่วนที่เคยไปนั้นก็มีประเทศที่กลุ่มอาชีพระบุว่าเคยไปทำงานมากที่สุด คือ ประเทศไต้หวัน รองลงมา ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งประเภทของงานที่ทำ ณ ต่างประเทศ พบว่า กลุ่มอาชีพประกอบอาชีพต่างๆใกล้เคียงกัน ได้แก่ หัวหน้าช่างซ่อมโรงงาน ก่อสร้าง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ งานประกอบเครื่องจักร ประกอบเหล็กและช่างไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 16.7 เท่ากัน และพบว่า กลุ่มอาชีพมีประสบการณ์การทำงานเฉลี่ยอยู่ที่ 8.09 ปี และประสบการณ์การทำงานสูงสุดคือ 38 ปี และต่ำสุด คือ 1 เดือน โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.0 ดังตารางที่ ก14

ตารางที่ ก14 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามกลุ่มอาชีพและประสบการณ์การทำงานในอาชีพ

กลุ่มอาชีพและประสบการณ์การทำงานในอาชีพ	ร้อยละ
กลุ่มอาชีพ	
ผู้ใช้แรงงาน	36.4
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17.3
พนักงานบริษัท	38.8
ค้าขาย/พนักงานขาย	5.8
อื่น ๆ (ไกด์/ล่าม ลูกจ้างประจำ เจ้าของสำนักงาน)	1.7
รวม	100.0 (294)
ประสบการณ์ไปทำงานต่างประเทศ	
ไม่เคยไป	95.0
เคยไป	5.0
รวม	100.0 (242)
ประเทศที่ไปทำงาน	
ลาว(เวียงจันทน์)	10.0
ไต้หวัน	30.0
ญี่ปุ่น	20.0
ซาอุดีอาระเบีย	10.0

ตารางที่ ก14 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามกลุ่มอาชีพและประสบการณ์การทำงานในอาชีพ(ต่อ)

กลุ่มอาชีพและประสบการณ์การทำงานในอาชีพ	ร้อยละ
จีน	10.0
ลาว(เวียงจันทน์)และเขมร	10.0
ชาวลูเชีย/เบียร์/จอร์แดน/อิรัก/ไต้หวัน/เยอรมัน	10.0
รวม	100.0 (10)
ประเภทของงานที่ทำ ณ ต่างประเทศ	
หัวหน้าช่างซ่อมโรงงาน	16.7
ก่อสร้าง	16.7
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	16.7
ประกอบเครื่องจักร	16.7
ประกอบเหล็ก	16.7
ช่างไฟฟ้า	16.7
รวม	100.0 (6)
ระดับประสบการณ์การทำงานในอาชีพ (ปี)	
ต่ำกว่า 1 ปี	14.2
1-5 ปี	37.0
6-10 ปี	22.4
11-15 ปี	12.1
16-20 ปี	5.7
21-25 ปี	4.6
26-30 ปี	3.2
31-35 ปี	0.4
36 ปีขึ้นไป	0.4
รวม	100.0 (281)
X = 8.09 S.D. = 7.49 MIN = 0.08 MAX = 38.0	

เมื่อวิเคราะห์ลักษณะการทำงานในอาชีพในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่เคยไปทำงานต่างประเทศ โดยอาชีพค้าขาย/พนักงานขาย โกดัง/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานทั้งหมดไม่เคยไปทำงานต่างประเทศ มีเพียงผู้ใช้แรงงานและพนักงานบริษัทเท่านั้นที่เคยไปทำงานต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 8.4 และ 2.7 ตามลำดับ โดยกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทที่ไปทำงานต่างประเทศไปทำงานที่ประเทศจีนและญี่ปุ่นเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 50.0 และอาชีพผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ไปทำงานที่ประเทศไต้หวัน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ซึ่งเฉพาะอาชีพผู้ใช้แรงงานเท่านั้นที่ไปทำงานเป็นหัวหน้าช่างซ่อมโรงงาน ก่อสร้าง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบเครื่องจักร ประกอบเหล็ก และช่างไฟฟ้า เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 16.7 เท่านั้น สำหรับประสบการณ์การทำงานในอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่อาชีพโกดัง/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.0 อาชีพพนักงานบริษัทส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาคืออาชีพผู้ใช้แรงงาน คิดเป็นร้อยละ 38.1 โดยที่ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.0 เป็นที่น่าสังเกตว่ามีเฉพาะผู้ใช้แรงงานเท่านั้นที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.0 ดังตารางที่ ก15

ตารางที่ ก15 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในอาชีพกับกลุ่มอาชีพ

ประสบการณ์การทำงานใน อาชีพ	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงานบริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	โค้ด/ล่าม /ลูกจ้างฯ
ประสบการณ์การไปทำงานต่างประเทศ					
ไม่เคยไป	91.6	-	97.3	100.0	100.0
เคยไป	8.4	-	2.7	-	-
รวม	100.0 (107)	-	100.0 (113)	100.0(17)	100.0(5)
ประเทศที่ไปทำงาน					
ลาว	12.5	-	-	-	-
ไต้หวัน	37.5	-	-	-	-
ญี่ปุ่น	12.5	-	50.0	-	-
ซาอุดีอาระเบีย	12.5	-	-	-	-
จีน	-	-	50.0	-	-
ลาวและเขมร	12.5	-	-	-	-
ซาอุดีอาระเบีย/จอร์แดน/อิ รัก/ไต้หวัน/เยอรมัน	12.5	-	-	-	-
รวม	100.0 (8)	-	100.0 (2)	-	-
ประสบการณ์การทำงานในอาชีพ					
ต่ำกว่า 1 ปี	5.7	4.0	22.6	37.5	50.0
1-5 ปี	38.1	20.0	48.1	18.8	-
6-10 ปี	26.7	22.0	17.9	25.0	25.0
11-15 ปี	7.6	30.0	9.4	6.3	-
16-20 ปี	8.6	6.0	1.9	12.5	-
21-25 ปี	6.7	10.0	-	-	25.0
26-30 ปี	4.8	8.0	-	-	-
31-35 ปี	1.0	-	-	-	-
36 ปีขึ้นไป	1.0	-	-	-	-
รวม	100.0(105)	100.0 (50)	100.0(106)	100.0 (16)	100.0(4)
ค่าเฉลี่ย	9.85	12.08	4.77	6.03	8.13
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8.53	7.79	4.17	6.25	11.52
ค่าต่ำสุด	0.17	0.50	0.25	0.08	0.50
ค่าสูงสุด	38.00	30.00	20.00	20.00	25.00

ภาคผนวก ข

เครื่องมือวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร
2. แบบสัมภาษณ์สำหรับกลุ่มอาชีพ

แบบสัมภาษณ์

ความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ

ของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(ชุดที่ 1 ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร)

แบบสัมภาษณ์มีจำนวน 6 หน้า

- แบบสัมภาษณ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือและระดับประเทศโดยรวม
- แบบสอบถามนี้ใช้สัมภาษณ์ 1) เจ้าของ/ผู้จัดการสถานประกอบการ 2) ผู้บริหารองค์กรภาครัฐระดับจังหวัด รวมถึงสถาบันการศึกษาระดับสูงในจังหวัด ตลอดจน ผู้บริหารองค์กรพัฒนาเอกชนในจังหวัด

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง
พื้นที่วิจัยจังหวัด

- ☐ 1) ขอนแก่น ☐ 3) นครราชสีมา ☐ 5) อุบลราชธานี
☐ 2) เลย ☐ 4) บุรีรัมย์ ☐ 6) มุกดาหาร ☐ 7) กาฬสินธุ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

- ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการ/ องค์กร.....ปี

4. การศึกษาสูงสุด (ระบุ).....

5. วิชาเอก () 1. การบริหารธุรกิจ () 2. ภาษาต่างประเทศ () 3. สังคมศาสตร์

() 4. วิทยาศาสตร์ () 5. อื่น ๆ.....

() สถานประกอบการ	() องค์กรระดับจังหวัด
1. ประเภทสถานประกอบการ () 1. เกษตร () 2. อุตสาหกรรม () 3. บริการ () 4. การท่องเที่ยว () 5. การโรงแรม () 6. อื่น ๆ (ระบุ).....	1. ประเภทขององค์กร () 1. ผู้บริหารองค์กรรัฐระดับจังหวัด () 2. องค์กรพัฒนาเอกชนในจังหวัด () 3. ผู้บริหารสถานศึกษา (มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย) () 1. ของรัฐ () 2. เอกชน
2 ตำแหน่งของท่านในสถานประกอบการ.....	2. ตำแหน่งของท่านในองค์กร.....
3. จำนวนพนักงานในสถานประกอบการทั้งสิ้น.....คน	3. จำนวนบุคลากรในองค์กรทั้งสิ้น.....คน

() สถานประกอบการ	() องค์กระระดับจังหวัด
4. การศึกษาของพนักงาน () 1.มัธยมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่า.....คน () 2.มัธยมศึกษาตอนปลาย.....คน () 3.ปวช.....คน () 4.ปวส.....คน () 5.ปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยภาครัฐ.....คน () 6.วิชาเอกภาษาต่างประเทศ.....คน () 7.วิชาโทภาษาต่างประเทศ.....คน 5.ลักษณะของบริษัท ณ ที่สัมภาษณ์ (ตอบได้มาก 1 ข้อ) () 1.บริษัทหลักผลิตเฉพาะในสถานประกอบการ ณ ที่สัมภาษณ์ () 2.บริษัทหลักผลิตในระดับชุมชน () 3. บริษัทเครือข่ายกับบริษัทในประเทศ () 4. บริษัทเครือข่ายกับบริษัทต่างประเทศ () 5. อื่น ๆ	4. การศึกษาของบุคลากร () 1.มัธยมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่า.....คน () 2.มัธยมศึกษาตอนปลาย.....คน () 3.ปวช.....คน () 4.ปวส.....คน () 5.ปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยภาครัฐ.....คน () 6.วิชาเอกภาษาต่างประเทศ.....คน () 7.วิชาโทภาษาต่างประเทศ.....คน

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศในองค์กร/หน่วยงานของท่าน

1. ภาษาต่างประเทศที่ใช้มากในหน่วยงานของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) ภาษาอังกฤษ ☐ 2) ภาษาฝรั่งเศส ☐ 3) ภาษาจีน ☐ 4) ภาษาญี่ปุ่น
☐ 5) ภาษาเกาหลี ☐ 6) ภาษาอิตาเลียน ☐ 7) ภาษาเยอรมัน ☐ 8) ภาษาเวียดนาม
☐ 9) ภาษาพม่า ☐ 10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์) ☐ 11) ภาษาเขมร
☐ 12) อื่น ๆ (ระบุ).....

2. จำนวนบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของท่าน

☐ 1) ภาษาอังกฤษ จำนวน.....คน	☐ 2) ภาษาฝรั่งเศส จำนวน.....คน
☐ 3) ภาษาจีน จำนวน.....คน	☐ 4) ภาษาญี่ปุ่น จำนวน.....คน
☐ 5) ภาษาเกาหลี จำนวน.....คน	☐ 6) ภาษาอิตาเลียน จำนวน.....คน
☐ 7) ภาษาเยอรมันจำนวน.....คน	☐ 8) ภาษาเวียดนาม จำนวน.....คน
☐ 9) ภาษาพม่า จำนวน.....คน	☐ 10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)จำนวน.....คน
☐ 11) ภาษาเขมร จำนวน.....คน	☐ 12) อื่น ๆ (ระบุ).....จำนวน.....คน

3. ประเภทและระดับความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของท่าน
(ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

ภาษา	ระดับความสามารถในการใช้ภาษา			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
☐ 1)ภาษาอังกฤษ				
☐ 2)ภาษาฝรั่งเศส				
☐ 3)ภาษาจีน				
☐ 4)ภาษาญี่ปุ่น				
☐ 5)ภาษาเกาหลี				
☐ 6)ภาษาอิตาลี				
☐ 7)ภาษาเยอรมัน				
☐ 8) ภาษาเวียดนาม				
☐ 9) ภาษาพม่า				
☐ 10)ภาษาลาว(เวียงจันทน์)				
☐ 11)ภาษาเขมร				
☐ 12)อื่นๆระบุ.....				

4. ลักษณะงานแบบใดที่ใช้บุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของท่าน
(ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

[illegible]

5. ความพึงพอใจของท่านต่อความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรใน
หน่วยงาน (ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

ลักษณะงาน	ภาษาและระดับ											
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	จีน	ญี่ปุ่น	เกาหลี	อิตาลี	เยอรมัน	เวียดนาม	พม่า	ลาว	เขมร	ภาษาอื่น โปรดระบุ -----
☐ 1)การประชาสัมพันธ์												
☐ 2) การติดต่อทาง โทรศัพท์												
☐ 3)การต้อนรับ												
☐ 4)เลขานุการ												
☐ 5)การตลาด												
☐ 6)การผลิต												
☐ 7)การให้บริการ												
☐ 8)การท่องเที่ยว												
☐ 9)มัคคุเทศก์												
☐ 10)อื่น ๆ (ระบุ).....												

6. หน่วยงานของท่านเคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรหรือไม่

- ☐ 1) ไม่เคย เพราะ.....
- ☐ 2) เคย

6.1) รูปแบบการพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศที่หน่วยงานของท่านใช้ ได้แก่
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) จัดอบรมไว้ในสถานที่ทำงาน ☐ 2) ส่งไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา
- ☐ 3) ให้การสนับสนุนในการดูงานต่างประเทศ ☐ 4) ให้การสนับสนุนในการอบรมต่างประเทศ
- ☐ 5) ให้การสนับสนุนในการประชุม สัมมนาในต่างประเทศ
- ☐ 6) เรียนเป็นกลุ่มกับผู้สอนภาษาโดยตรง ☐ 7) อื่น ๆ (ระบุ).....

7. หน่วยงานของท่านมีนโยบาย ในการพัฒนาความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรหรือไม่ ☐ 1) ไม่มีนโยบาย ☐ 2) มีนโยบาย

7.1) แนวทางปฏิบัติเพื่อตอบสนองนโยบาย มีลักษณะอย่างไร(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) จัดอบรมไว้ในสถานที่ทำงาน ☐ 2) ส่งไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา
- ☐ 3) ให้การสนับสนุนในการดูงานต่างประเทศ ☐ 4) ให้การสนับสนุนในการอบรมต่างประเทศ
- ☐ 5) ให้การสนับสนุนในการประชุม สัมมนาในต่างประเทศ
- ☐ 6) การฝึกระหว่างจากพนักงานในขณะทำงาน
- ☐ 7) อื่น ๆ(ระบุ).....

8. สภาพปัญหาของบุคลากรที่ใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของท่านเป็นอย่างไร

☐ 1) ฟัง	☐ 1) ฟังการสั่งงานไม่เข้าใจ	☐ 2) ไม่สามารถโต้ตอบประเด็นได้
	☐ 3) อื่นๆ.....	
☐ 2) พูด	☐ 1) พูดสื่อสารเบื้องต้นไม่ได้	☐ 2) ไม่กล้าพูด
	☐ 3) อื่นๆ.....	
☐ 3) อ่าน	☐ 1) ไม่สามารถอ่านจับใจความได้	☐ 2) ไม่เข้าใจคำศัพท์ แปลไม่ได้
	☐ 3) อื่นๆ.....	
☐ 4) เขียน	☐ 1) ไม่สามารถเขียนในเชิงวิชาการได้ถูกต้อง	☐ 2) เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง สะกดผิด
	☐ 3) อื่นๆ.....	

ตอนที่ 3 ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

1. หน่วยงานของท่านต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศใดมากที่สุด 2 ลำดับแรก

(กรุณาใส่หมายเลข 1 และ 2 กำกับ)

☐ 1) ภาษาอังกฤษ	☐ 2) ภาษาฝรั่งเศส	☐ 3) ภาษาจีน	☐ 4) ภาษาญี่ปุ่น
☐ 5) ภาษาเกาหลี	☐ 6) ภาษาอิตาเลียน	☐ 7) ภาษาเยอรมัน	☐ 8) ภาษาเวียดนาม
☐ 9) ภาษาพม่า	☐ 10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)	☐ 11) ภาษาเขมร	
☐ 12) อื่นๆ (ระบุ).....			

2. หน่วยงานของท่านต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างไร (ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

ภาษา	ระดับความสามารถในการใช้ภาษา			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
☐ 1) ภาษาอังกฤษ				
☐ 2) ภาษาฝรั่งเศส				
☐ 3) ภาษาจีน				
☐ 4) ภาษาญี่ปุ่น				
☐ 5) ภาษาเกาหลี				
☐ 6) ภาษาอิตาเลียน				
☐ 7) ภาษาเยอรมัน				
☐ 8) ภาษาเวียดนาม				
☐ 9) ภาษาพม่า				
☐ 10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)				
☐ 11) ภาษาเขมร				
☐ 12) อื่นๆ.....				

3. หน่วยงานของท่านต้องการให้มีวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรลักษณะใดบ้าง

วิธีการพัฒนา	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ
☐ 1)การศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา () ใน () ต่างประเทศ					
☐ 2) การศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษา () ใน () ต่างประเทศ					
☐ 3) การฝึกอบรม () ใน () ต่างประเทศ					
☐ 4)การศึกษาดูงาน () ใน () ต่างประเทศ					
☐ 5)การติดต่อกับชาวต่างชาติ (เช่นใช้ E-mail)					
☐ 6)การฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์					
☐ 7)การฝึกจากรายการวิทยุ					
☐ 8)การฝึกจากรายการโทรทัศน์					
☐ 9)การฝึกจากคอมพิวเตอร์					
☐ 10)อินเทอร์เน็ต					
☐ 11)การเขียนจดหมายติดต่อกับชาวต่างประเทศ					
☐ 12) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

4. ท่านมีข้อเสนอแนะ ต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานอย่างไรบ้าง

4.1 ต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน

- 1).....
- 2)
- 3).....
- 4).....

4.2 ต่อองค์กรภาคเอกชนที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ
คณะผู้วิจัย
โครงการวิจัยการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

แบบสัมภาษณ์

ความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ
ของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(ชุดที่ 2 กลุ่มอาชีพ)
แบบสัมภาษณ์มีจำนวน 5 หน้า

- แบบสัมภาษณ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่มีการเก็บใดๆต่อตัวท่านแต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และระดับประเทศโดยรวม
- แบบสอบถามนี้ใช้สัมภาษณ์ ผู้ประกอบอาชีพกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดตัวอย่าง

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. พื้นที่วิจัยจังหวัด

☐ 1) ขอนแก่น	☐ 3) นครราชสีมา	☐ 5) อุบลราชธานี	
☐ 2) เลย	☐ 4) บุรีรัมย์	☐ 6) มุกดาหาร	☐ 7) กาฬสินธุ์

2. เพศ ☐ 1)ชาย ☐ 2)หญิง

3. อายุ.....ปี(เต็มปี)

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ 1)ประถมศึกษา	
☐ 2)มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 3) มัธยมศึกษาตอนปลาย
☐ 4)ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	☐ 5)ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
☐ 6)ปริญญาตรี สาขา.....วิชาเอก.....	
☐ 7)ปริญญาโท สาขา.....วิชาเอก.....	
☐ 8)ปริญญาเอก สาขา.....วิชาเอก.....	

5. *ภูมิลำเนาเดิม ก่อนมาทำงานที่จังหวัดนี้ ระบุจังหวัด.....

6. อาชีพ (ถ้าตอบข้อ 1)-ข้อ 5) ให้ถามประสบการณ์เคยทำงานต่างประเทศ)

☐ 1) ผู้ใช้แรงงาน	☐ 2) ผู้ขับรถรับจ้าง	☐ 3) โกดัง/ล่ำม
☐ ไม่เคยไปทำงานต่างประเทศ	☐ 4) ค้าขาย	☐ 5) พนักงานบริษัท
☐ เคยไปทำงานต่างประเทศ		

*ระบุประเทศ.....ประเภทงานที่ทำในต่างประเทศ.....

☐ 6) ข้าราชการ	☐ 7) พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ 10) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ประสบการณ์การทำงานในอาชีพ(ข้อ6)..... ปี

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

1. ปัจจุบันท่านได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้ใช้ (ข้ามไปตอบตอนที่ 3 หน้า 3)

☐ 2) ใช้

ถ้าใช้: ท่านได้ใช้ภาษาต่างประเทศใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ภาษา)

☐ 1) ภาษาอังกฤษ ☐ 2) ภาษาฝรั่งเศส ☐ 3) ภาษาจีน ☐ 4) ภาษาญี่ปุ่น

☐ 5) ภาษาเกาหลี ☐ 6) ภาษาอิตาเลียน ☐ 7) ภาษาเยอรมัน ☐ 8) ภาษาเวียดนาม

☐ 9) ภาษาพม่า ☐ 10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์) ☐ 11) ภาษาเขมร

☐ 12) อื่น ๆ (ระบุ).....

2. ท่านใช้ทักษะทางภาษาต่างประเทศในการทำงานมากน้อยเพียงใด

(ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

ภาษา	ทักษะและระดับที่ใช้ในการทำงาน			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
☐ 1) ภาษาอังกฤษ				
☐ 2) ภาษาฝรั่งเศส				
☐ 3) ภาษาจีน				
☐ 4) ภาษาญี่ปุ่น				
☐ 5) ภาษาเกาหลี				
☐ 6) ภาษาอิตาเลียน				
☐ 7) ภาษาเยอรมัน				
☐ 8) ภาษาเวียดนาม				
☐ 9) ภาษาพม่า				
☐ 10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)				
☐ 11) ภาษาเขมร				
☐ 12) อื่น ๆ ระบุ.....				

3. ท่านเคยพัฒนาความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศหรือไม่

☐ 1) ไม่เคย เพราะ.....

☐ 2) เคย ถ้าเคย รูปแบบการพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศที่ใช้ ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) อบรมในสถานที่ทำงาน

☐ 2) ไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา

☐ 3) ได้รับการสนับสนุนในการไปดูงานต่างประเทศ

☐ 4) ได้รับการสนับสนุนในการไปอบรมต่างประเทศ

☐ 5) การเรียนเป็นกลุ่มกับผู้สอนภาษาโดยตรง

☐ 6) อื่น ๆ (ระบุ).....

4. หน่วยงานของท่านมีนโยบาย ในการพัฒนาความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรหรือไม่

- ☐ 1) ไม่มีนโยบาย ☐ 2) มีนโยบาย

4.1 ถ้ามี แนวทางปฏิบัติเพื่อตอบสนองนโยบาย มีลักษณะอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) จัดอบรมให้ในสถานที่ทำงาน ☐ 2) ส่งไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา
☐ 3) ให้การสนับสนุนในการดูงานต่างประเทศ
☐ 4) ให้การสนับสนุนในการอบรมต่างประเทศ
☐ 5) การฝึกใช้ภาษาระหว่างพนักงานในขณะทำงาน
☐ 6) อื่น ๆ (ระบุ).....

5. ท่านคิดว่าทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของท่านในแต่ละทักษะอยู่ในระดับใด

(ระบุตัวเลข 4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = ค่อนข้างดี 1 = ไม่ค่อยดี 0 = ไม่ดีเลย)

ภาษา	ทักษะและระดับที่ใช้ในการทำงาน			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
☐ 1) ภาษาอังกฤษ				
☐ 2) ภาษาฝรั่งเศส				
☐ 3) ภาษาจีน				
☐ 4) ภาษาญี่ปุ่น				
☐ 5) ภาษาเกาหลี				
☐ 6) ภาษาอิตาลี				
☐ 7) ภาษาเยอรมัน				
☐ 8) ภาษาเวียดนาม				
☐ 9) ภาษาพม่า				
☐ 10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)				
☐ 11) ภาษาเขมร				
☐ 12) อื่น ๆ ระบุ.....				

ตอนที่ 3 ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

1. ท่านต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานต่อไปนี้ระดับใด (ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ต้องการเลย)

ภาษา	ทักษะและระดับที่ใช้ในการทำงาน			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
☐ 1)ภาษาอังกฤษ				
☐ 2)ภาษาฝรั่งเศส				
☐ 3)ภาษาจีน				
☐ 4)ภาษาญี่ปุ่น				
☐ 5)ภาษาเกาหลี				
☐ 6)ภาษาอิตาลี				
☐ 7)ภาษาเยอรมัน				
☐ 8) ภาษาเวียดนาม				
☐ 9) ภาษาพม่า				
☐ 10)ภาษาลาว(เวียงจันทน์)				
☐ 11)ภาษาเขมร				
☐ 12)อื่น ๆระบุ.....				

2. ท่านคิดว่าวิธีการใดบ้างที่จะช่วยให้ท่านพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

วิธีการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ
☐ 1)การศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา () ใน () ต่างประเทศ					
☐ 2) การศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษา () ใน () ต่างประเทศ					
☐ 3) การฝึกอบรม () ใน () ต่างประเทศ					
☐ 4)การศึกษาดูงาน () ใน () ต่างประเทศ					
☐ 5)การติดต่อกับชาวต่างประเทศ ทาง E-mail					
☐ 6)การฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์					
☐ 7)การฝึกจากรายการวิทยุ					
☐ 8)การฝึกจากรายการโทรทัศน์					
☐ 9)การใช้โปรแกรมสอนภาษาจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
☐ 10)การใช้อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ภาษาต่างประเทศ					
☐ 11)การเขียนจดหมายติดต่อกับชาวต่างประเทศ					
☐ 12) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

3. ท่านมีข้อเสนอแนะ ต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานอย่างไรบ้าง

3.1 ต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน

1).....

2)

3).....

3.2 ต่อองค์กรภาคเอกชนที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน

1).....

2).....

3).....

3.3 ต่อเจ้าของสถานประกอบการ

1).....

2)

3).....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

ภาคผนวก ค

รายชื่อเครือข่าย

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	หน่วยงาน	หมายเหตุ
1	ดร.กฤษณา ยอดมงคล	อาจารย์ประจำโปรแกรมภาษาอังกฤษคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเลย	เครือข่ายในพื้นที่จังหวัดเลย
2	อาจารย์กนกทิพย์ อังศ์ธราธร	อาจารย์ประจำโปรแกรมภาษาอังกฤษคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา	เครือข่ายในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา
3	อาจารย์กุลชา ศิริเฉลิมพงศ์	อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม	เครือข่ายในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์
4	คุณนิคม ทองพิทักษ์	ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุบลราชธานี	เครือข่ายในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี